Evangelij o Božjem kraljestvu

To JE rešitev!

Ali se zavedate, da je Jezus rekel, da konec ne more priti, dokler se Božje kraljestvo ne bo oznanjalo svetu kot pričevanje?

»Volk bo prebival skupaj z jagnjetom … Na moji sveti gori ne bodo povzročali škode niti uničevali, kajti zemlja bo polna spoznanja Gospoda, kakor vode pokrivajo morje.« (Izaija 11:6,9)

Avtor

Bob Thiel, dr.

Evangelij o Božjem kraljestvu

To JE rešitev!

Avtor: Bob Thiel, dr.

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books. Edition 3.0. Booklet produced for the *Continuing* Church of God and Successors, a corporation sole. P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

Zakaj človeštvo ne more rešiti svojih težav?

Ali veste, da so bile prve in zadnje stvari, o katerih je Jezus po Svetem pismu pridigal, povezane z evangelijem o Božjem kraljestvu?

Ali veste, da je bilo Božje kraljestvo v središču pozornosti apostolov in tistih prvih, ki so jim sledili?

Ali je Božje kraljestvo oseba Jezusa? Ali je Božje kraljestvo Jezus, ki zdaj živi svoje življenje v nas? Ali je Božje kraljestvo nekakšno prihodnje dejansko kraljestvo? Ali boste verjeli v to, kar uči Sveto pismo?

Kaj je kraljestvo? Kaj pravzaprav je Božje kraljestvo? Kaj uči Sveto pismo? Kaj je učila zgodnja krščanska cerkev?

Ali se zavedate, da konec ne more priti, dokler se Božje kraljestvo ne oznani svetu kot pričevanje?

Fotografija na sprednji strani prikazuje jagnje, ki leži skupaj z volkom, kot jo je sestavila družba Burdine Printing and Graphics. Fotografija na zadnji strani prikazuje del prvotne zgradbe Cerkve Boga v Jeruzalemu, ki jo je leta 2013 posnel dr. Bob Thiel.

VSEBINA

1. Ali ima človeštvo rešitve? str. 4

2. Kateri evangelij je Jezus oznanjal? str. 9

3. Ali je bilo Božje kraljestvo znano že v Stari zavezi? str. 19

4. Ali so apostoli poučevali evangelij o kraljestvu? str. 25

5. Viri zunaj Nove zaveze so poučevali o Božjem kraljestvu. str. 34

6. Grško-rimske cerkve učijo, da je Kraljestvo pomembno, vendar... str. 53

7. Zakaj Božje kraljestvo? str. 60

***Kontaktni podatki* str. 67**

Opomba: Ta knjiga je prevod iz angleške različice, ki ga je opravila umetna inteligenca, zato nekateri izrazi morda ne odražajo v celoti izvirnika, vendar upamo, da so mu čim bližje. Angleška različica je brezplačno na voljo na spletu na naslovu www.ccog.org.

1. Ali ima človeštvo rešitve?

Svet se sooča z mnogimi težavami.

Mnogi ljudje trpijo lakoto. Mnogi ljudje so zatirani. Mnogi ljudje se spopadajo z revščino. Mnoge države so močno zadolžene. Otroci, vključno z nerojenimi, so žrtve zlorab. Bolezni, odporne na zdravila, skrbijo mnoge zdravnike. Zrak v večjih industrijskih mestih je preveč onesnažen, da bi bil zdrav. Različni politiki grozijo z vojno. Teroristični napadi se še naprej dogajajo.

Ali lahko svetovni voditelji rešijo težave, s katerimi se sooča človeštvo?

Mnogi menijo, da ja.

Nova univerzalna agenda

25. septembra 2015, po uvodnem govoru papeža Frančiška iz Vatikana, je 193 držav članic Organizacije združenih narodov (OZN) glasovalo za izvajanje »17 ciljev trajnostnega razvoja«, ki se včasih imenujejo *Nova univerzalna agenda*. Tukaj je 17 ciljev OZN:

> Cilj 1. Odprava revščine v vseh njenih oblikah povsod
>
> Cilj 2. Odpraviti lakoto, doseči varnost preskrbe s hrano in izboljšati prehrano ter spodbujati trajnostno kmetijstvo
>
> Cilj 3. Zagotoviti zdravo življenje in spodbujati dobro počutje za vse v vseh življenjskih obdobjih
>
> Cilj 4. Zagotoviti vključujoče in pravično kakovostno izobraževanje ter spodbujati možnosti vseživljenjskega učenja za vse
>
> Cilj 5. Doseganje enakosti spolov ter krepitev vloge vseh žensk in deklet
>
> Cilj 6. Zagotoviti dostopnost in trajnostno upravljanje z vodo ter sanitarijami za vse

Cilj 7. Zagotoviti dostop do cenovno dostopne, zanesljive, trajnostne in sodobne energije za vse

Cilj 8. Spodbujati trajno, vključujočo in trajnostno gospodarsko rast, polno in produktivno zaposlovanje ter dostojno delo za vse

Cilj 9. Zgraditi odporno infrastrukturo, spodbujati vključujočo in trajnostno industrializacijo ter spodbujati inovacije

Cilj 10. Zmanjšati neenakost znotraj držav in med njimi

Cilj 11. Zagotoviti, da bodo mesta in naselja vključujoča, varna, odporna in trajnostna

Cilj 12. Zagotoviti trajnostne vzorce potrošnje in proizvodnje

Cilj 13. Sprejeti nujne ukrepe za boj proti podnebnim spremembam in njihovim posledicam

Cilj 14. Ohranjanje in trajnostna raba oceanov, morij in morskih virov za trajnostni razvoj

Cilj 15. Zaščititi, obnoviti in spodbujati trajnostno rabo kopenskih ekosistemov, trajnostno gospodariti z gozdovi, preprečevati dezertifikacijo ter ustaviti in obrniti trend degradacije tal in izgube biotske raznovrstnosti

Cilj 16. Spodbujati mirne in vključujoče družbe za trajnostni razvoj, zagotoviti dostop do pravnega varstva za vse ter vzpostaviti učinkovite, odgovorne in vključujoče institucije na vseh ravneh

Cilj 17. Okrepiti sredstva za izvajanje in oživiti globalno partnerstvo za trajnostni razvoj

Ta agenda naj bi bila v celoti izvedena do leta 2030 in se imenuje tudi *Agenda 2030 za trajnostni razvoj*. Njen cilj je reševanje težav, s katerimi se sooča človeštvo, prek zakonodaje, izobraževanja ter mednarodnega in medverskega sodelovanja. Čeprav so mnogi njeni cilji dobri, so nekatere njene metode in cilji zli (prim. Prva Mojzesova knjiga 3,5). Ta agenda je bila

tudi v skladu z encikliko *Laudato Si* pokojnega papeža Frančiška. Tudi papež Leon XIV. je podal izjave v podporo tej agendi 2030.

»Novo univerzalno agendo« bi lahko imenovali tudi »Novo katoliško agendo«, saj beseda »katoliški« pomeni »univerzalni«. Papež Frančišek je sprejetje
te agende »pomemben znak upanja«.

V nadaljevanju sporazuma ZN je decembra 2015 v Parizu potekalo srečanje (uradno poimenovano *21. konferenca pogodbenic Okvirne konvencije ZN o podnebnih spremembah*). Papež Frančišek je pohvalil tudi ta mednarodni sporazum in državam svetoval, naj »skrbno sledijo poti, ki je pred nami, in to z vedno večjim občutkom solidarnosti«.

Skoraj vse države na svetu so se strinjale s pariškimi sporazumi, ki so vsebovali konkretne okoljske cilje in finančne obveznosti. (Takratni ameriški predsednik Barack Obama je leta 2016 podpisal dokument, s katerim so se ZDA zavezale k temu, vendar je leta 2017 ameriški predsednik Donald Trump izjavil, da Združene države NE bodo sprejele dogovorjenih pariških sporazumov, in ZDA iz njih umaknil. To je povzročilo mednarodno ogorčenje in prispevalo k izolaciji ZDA od Evrope in mnogih drugih delov sveta.) Papež Frančišek je izjavil, da bo človeštvo »zginilo«, če ne bo izvedlo potrebnih sprememb v zvezi s podnebjem.

Čeprav nihče ne želi dihati onesnaženega zraka, trpeti lakote, živeti v revščini, biti ogrožen itd., ali bodo človeški poskusi za dosego ciljev Agende 2030 Združenih narodov in/ali Pariškega sporazuma rešili probleme, s katerimi se sooča človeštvo?

Zgodovina Organizacije združenih narodov

Organizacija združenih narodov je bila ustanovljena 24. oktobra 1945, po drugi svetovni vojni, z namenom preprečiti še en takšen konflikt in poskušati spodbujati mir v svetu. Ob ustanovitvi je imela OZN 51 članic; danes jih je 193.

Od ustanovitve Združenih narodov je po svetu prišlo do stotine, če ne tisočev konfliktov, vendar še nismo doživeli tistega, kar bi lahko opisali kot tretjo svetovno vojno.

Nekateri verjamejo, da bo mednarodno sodelovanje, kakršno naj bi spodbujale Združene narode, v kombinaciji z medverskim in ekumenskim programom, ki ga poskušajo spodbujati papež Leon XIV. in mnogi drugi verski voditelji, prineslo mir in blaginjo.

Vendar pa dosedanje dosežke Združenih narodov na tem področju ni mogoče oceniti kot dobre. Poleg številnih oboroženih konfliktov, ki so izbruhnili od ustanovitve Združenih narodov, več milijonov ljudi trpi zaradi lakote, je beguncev in/ali živi v skrajni revščini.

Pred desetletji so se Združeni narodi lotili uresničevanja svojih *razvojnih ciljev tisočletja*. Imeli so osem »razvojnih ciljev«, a to ni uspelo, celo po mnenju samih ZN. Zato so leta 2015 sprejeli tako imenovane »17 ciljev trajnostnega razvoja«. Nekateri so optimistični. Drugi to obravnavajo kot utopično fantazijo.

Kar zadeva utopijo, je takratni papež Frančišek 6. maja 2016 dejal, da sanja o človeški evropski utopiji, ki bi jo njegova cerkev lahko pomagala temu kontinentu doseči. Vendar se bo ta papeževa sanja izkazala za nočno moro (prim. Razodetje 18).

Morda bo prišlo do nekega sodelovanja in uspeha, toda …

Slovar Merriam Webster navaja, da je utopija »vamišljeno mesto, v katerem so vlada, zakoni in družbene razmere popolne«. Sveto pismo uči, da človeštvo svojih težav ne more rešiti samo:

> [23] O Gospod, vem, da človekova pot ni v njem samem; ni v moči človeka, ki hodi, da bi usmerjal svoje korake. (Jeremija 10:23, NKJV, razen če ni drugače navedeno)

Sveto pismo uči, da bo mednarodno sodelovanje propadlo:

> [16] Na njihovih poteh sta uničenje in nesreča; [17] in poti miru niso poznali. [18] Pred njihovimi očmi ni strahu pred Bogom. (Rimljanom 3:16–18)

Kljub temu si mnogi ljudje prizadevajo za uresničitev svoje vizije utopične družbe in včasih poskušajo v to vključiti tudi vero. A skoraj nihče ni pripravljen slediti potem edinega pravega Boga. To ne pomeni, da ne bo nobenega napredka pri doseganju ciljev Združenih narodov ali Vatikana. Nekaj napredka bo (in mnogi cilji so dobri), pa tudi nekaj neuspehov.

Pravzaprav, in verjetno po velikem spopadu, bo sklenjen in potrjen nekakšen mednarodni mirovni sporazum (Daniel 9:27). Ko se to zgodi, bodo mnogi napačno verjeli, da bo človeštvo ustvarilo bolj mirno in utopično družbo.

Mnoge bo prevzel takšen mednarodni »utopični napredek« (prim. Ezekiel 13:10) ter različna znamenja in čudeži (2 Tesaloničanom 2:9–12). Vendar Sveto pismo pravi, da tak mir ne bo trajal (Daniel 9:27; 11:31–44), ne glede na to, kar trdijo voditelji (1 Tesaloničanom 5:3; Izaija 59:8).

Misel, da lahko človeštvo brez Jezusa (prim. Janez 15,5; Matej 24,21–22) v tem »sedanjem zlobnem času« ustvari utopijo, je lažno evangelij (Galatijci 1,3–10).

Če je človeštvo samo popolnoma nesposobno resnično uresničiti utopijo, ali je sploh mogoča kakršna koli oblika utopije?

Da.

Božje kraljestvo bo ta planet in kasneje vso večnost naredilo neverjetno boljše.

2. Kateri evangelij je Jezus oznanjal?

Sveto pismo uči, da bo utopična družba, imenovana Božje kraljestvo, nadomestila človeške vlade (Daniel 2:44; Razodetje 11:15; 19:1–21).

Ko je Jezus začel svoje javno delovanje, je najprej pridigal ***evangelij o Božjem kraljestvu***. Marko je o tem poročal takole:

> [14] Ko je bil Janez zaprt, je Jezus prišel v Galilejo in oznanjal evangelij o Božjem kraljestvu, [15] ter rekel: »Čas se je izpolnil in Božje kraljestvo je blizu. Pokajajte se in verujte v evangelij.« (Marko 1:14–15)

Izraz evangelij izhaja iz grške besede, transliterirane kot *euangelion*, in pomeni »dobro sporočilo« ali »dobra novica«. V Novi zavezi je angleška beseda »kraljestvo«, povezana z Božjim kraljestvom, v prevodu NKJV omenjena približno 149-krat, v *Douay-Rheimsovi bibliji* pa 151-krat. Izhaja iz grške besede, transliterirane kot *basileia*, ki pomeni vladavino ali kraljevsko območje.

Človeška kraljestva, tako kot Božje kraljestvo, imajo kralja (Razodetje 17:14), zajemajo geografsko območje (Razodetje 11:15), imajo pravila (Izaija 2:3–4; 30:9) in imajo podanike (Luka 13:29).

Tukaj je prvo javno Jezusovo poučevanje, ki ga je zapisal Matej:

> [23] Jezus pa je hodil po vsej Galileji, poučeval v njihovih sinagogah in oznanjal evangelij o kraljestvu (Matej 4:23)

Matej poroča tudi:

> [35] Nato je Jezus hodil po vseh mestih in vaseh, poučeval v njihovih sinagogah in oznanjal evangelij o kraljestvu, (Matej 9:35)

Novo zaveza kaže, da bo Jezus vladal večno:

> [33] In vladal bo nad Jakobovo hišo na veke, njegovemu kraljestvu pa ne bo konca. (Luka 1:33)

Luka piše, da je bil Jezus poslan z namenom, da oznanja Božje kraljestvo. Poglejte, kaj je Jezus učil:

> [43] Rekel jim je: »Tudi drugim mestom moram oznanjati Božje kraljestvo, saj sem bil za to poslan.« (Luka 4:43)

Ste kdaj slišali, da bi to kdo oznanjal? Ste se kdaj zavedali, da je bil namen Jezusovega poslanstva oznanjevanje Božjega kraljestva?

Luka piše tudi, da *je* Jezus *res* odšel in oznanjal Božje kraljestvo:

> [10] Ko so se apostoli vrnili, so mu povedali vse, kar so storili. Nato jih je vzel s seboj in se umaknil na osamljeno mesto, ki je pripadalo mestu Betsaida. [11] Ko pa je množica to izvedela, je šla za njim; on pa jih je sprejel in jim govoril o Božjem kraljestvu. (Luka 9,10–11)

Jezus je učil, da mora biti Božje kraljestvo najpomembnejša prednostna naloga za tiste, ki mu želijo slediti:

> [33] Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost, (Matej 6,33)

> [31] Iščite pa Božje kraljestvo, in vse to vam bo dodano. [32] Ne bojte se, majhna čreda, kajti vašemu Očetu je v veselje, da vam da kraljestvo. (Luka 12,31–32)

Kristjani morajo NAJPREJ IŠČATI Božje kraljestvo. To storijo tako, da to postane njihova najpomembnejša prednostna naloga, in sicer tako, da živijo, kakor bi Kristus želel, da živijo, ter z nestrpnostjo pričakujejo Njegov ponovni prihod in kraljestvo. Vendar večina tistih, ki se izpovedujejo Kristusu, ne le da ne išče najprej Božjega kraljestva, ampak sploh ne ve, kaj to je. Mnogi tudi napačno verjamejo, da je vpletenost v posvetno politiko tisto, kar Bog pričakuje od kristjanov. Ker ne razumejo Božjega kraljestva,

živijo zdaj tako, kot bi morali, niti ne razumejo, zakaj je človeštvo tako pomanjkljivo.

Upoštevajte tudi, da bo kraljestvo dano majhni čredi (prim. Rimljanom 11,5). Potrebna je ponižnost, da si pripravljen biti del prave majhne črede.

Božje kraljestvo na Zemlji še ni vzpostavljeno

Jezus je učil, da naj njegovi učenci molijo za prihod kraljestva, kar pomeni, da ga še nimajo:

> [9] Oče naš v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime. 10 Pridi tvoje kraljestvo. Naj se zgodi tvoja volja (Matej 6,9–10)

Jezus je poslal svoje učence, naj oznanjajo Božje kraljestvo:

> [1] Nato je poklical svojih dvanajst učencev in jim dal moč in oblast nad vsemi demoni ter da ozdravljajo bolezni. [2] Poslal jih je, da oznanjajo Božje kraljestvo. (Luka 9:1–2)

Jezus je učil, da njegova prisotnost sama po sebi ni bila kraljestvo, saj takrat na Zemlji še ni bilo vzpostavljeno kraljestvo, zato takrat ni izganjal demonov v svojem imenu:

> [28] Če pa jaz izganjam demone po Božjem Duhu, je Božje kraljestvo zagotovo prišlo k vam. (Matej 12:28)

Pravo kraljestvo je v prihodnosti – ne zdaj, kot kaže Marko:

> [47] In če te tvoje oko vodi v greh, iztrgaj ga. Bolje je zate, da vstopiš v Božje kraljestvo z enim očesom, kot da imaš obe očesi in si izgnan … (Marko 9:47)

> [23] Jezus se je ozrl okoli sebe in rekel svojim učencem: »Kako težko je tistim, ki imajo bogastvo, vstopiti v Božje kraljestvo!« [24] Učenci pa so se čudili njegovim besedam. A Jezus jim je spet odgovoril in rekel: »Otroci, kako težko je tistim, ki zaupajo v bogastvo, vstopiti v Božje kraljestvo! [25] Lažje je kameli skozi uho igle, kakor da bi bogataš vstopil v Božje kraljestvo.« (Marko 10,23–25)

> [25] Resnično, pravim vam: Ne bom več pil sadeža trte do tistega dne, ko ga bom pil novega v Božjem kraljestvu.« (Marko 14,25)

> [43] Jožef iz Arimateje, ugleden član sveta, ki je sam čakal na Božje kraljestvo, je prišel in zbral pogum … (Marko 15,43)

Jezus je učil, da kraljestvo zdaj ni del tega sedanjega sveta:

> [36] Jezus je odgovoril: »Moje kraljestvo ni iz tega sveta. Če bi bilo moje kraljestvo iz tega sveta, bi se moji služabniki borili, da ne bi bil izročen Judom; toda zdaj moje kraljestvo ni od tu.« (Janez 18:36)

Jezus je učil, da bo kraljestvo prišlo, ko se bo vrnil kot njegov Kralj:

> [31] »Ko bo Sin človekov prišel v svoji slavi in z njim vsi sveti angeli, se bo usedel na prestol svoje slave. [32] Vse narode bodo zbrali pred njim in jih bo ločil enega od drugega, kakor pastir loči ovce od kozlov. [33] Ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na levo. [34] Tedaj bo Kralj rekel tistim na svoji desni: ‚Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta, prevzemite kraljestvo, ki je bilo pripravljeno za vas od ustanovitve sveta.‘ (Matej 25:31–34)

Ker Božje kraljestvo še ni tu, ne bomo videli prave utopije, dokler se ne bo vzpostavilo. Ker večina ne razume Božjega kraljestva, ne razumejo, kako deluje Njegova ljubeča vlada.

Božje kraljestvo ne bo prišlo, »dokler ne bo prišla polnost poganov« (Rimljanom 11:25) – in to se še ni zgodilo.

Kako je Jezus opisal, kakšno je kraljestvo?

Jezus je podal nekaj pojasnil o tem, kakšno je Božje kraljestvo:

> [26] In rekel je: »Božje kraljestvo je podobno človeku, ki poseje seme v zemljo, [27] ponoči spi in podnevi vstaja, seme pa vzklije in raste, sam pa ne ve, kako. [28] Zemlja namreč sama prinaša pridelek: najprej bilko, potem klas, nato pa polno zrno v klasu. [29] Ko pa zrno dozori, takoj vzame srp, ker je prišla žetev.« (Marko 4,26–29)

> [18] Nato je rekel: »Kaj je podobno Božjemu kraljestvu? In s čim naj ga primerjam? [19] Podobno je gorčičnemu semenu, ki ga je nekdo vzel in posadil v svojem vrtu; in zraslo je ter postalo veliko drevo, in ptice neba so gnezdile v njegovih vejah.« [20] In spet je rekel: »S čim naj primerjam Božje kraljestvo? [21] Je kot kvas, ki ga je ženska vzela in skril v tri mere moke, dokler ni vse vzhajalo.« (Luka 13:18–21)

Te prilike nakazujejo, da je Božje kraljestvo sprva precej majhno, a bo postalo veliko – na koncu bo obsegalo neskončno vesolje.

Luka je zapisal tudi:

> [29] Prišli bodo z vzhoda in zahoda, s severa in juga, in se bodo usedli v Božjem kraljestvu. (Luka 13:29)

Tako bo Božje kraljestvo obsegalo ljudi iz vsega sveta. NE bo omejeno na tiste, ki imajo izraelsko poreklo ali pripadajo določenim etničnim skupinam. V tem kraljestvu bodo sedeli ljudje iz vseh koncev sveta.

Luka 17 in Božje kraljestvo

Luka 17:20–21 nekatere bega. A preden se lotimo tega, opazimo, da bodo ljudje v Božjem kraljestvu dejansko jedli:

> [15] »Blagor tistemu, ki bo jedel kruh v Božjem kraljestvu!« (Luka 14:15)

Ker bodo ljudje (v prihodnosti) jedli v Božjem kraljestvu, to ni le nekaj, kar si zdaj shranjujejo v srcu, kljub napačnim prevodom/nerazumevanjem Luka 17:21, ki nakazujejo drugače.

Prevod AFV Luka 17:20–21 lahko nekaterim pomaga razumeti:

> [20] Ko so ga farizeji vprašali, kdaj bo prišlo Božje kraljestvo, jim je odgovoril in rekel: »Božje kraljestvo ne pride tako, da bi ga bilo mogoče opaziti; [21] Niti ne bodo rekli: 'Glejte, tukaj je!' ali: 'Glejte, tam je!' Kajti glejte, Božje kraljestvo stoji sredi vas.« (Luka 17:20–21, AFV; glej tudi prevoda NASB in ESV)

Upoštevajte, da je Jezus govoril nepreobrnjenim, mesenim in hinavskim farizejem. Jezus jim je »odgovoril« – prav farizeji so Jezusu zastavili vprašanje. Niso ga hoteli priznati.

Ali so bili v CERKVI? Ne!

Jezus tudi ni govoril o cerkvi, ki naj bi se kmalu ustanovila. Niti ni govoril o občutkih v mislih ali srcu.

Jezus je govoril o svojem VLADANJU! Farizeji ga niso spraševali o cerkvi. Niso vedeli ničesar o nobeni novozavezni cerkvi, ki naj bi se kmalu ustanovila. Niso spraševali o nekem lepu občutku.

Če kdo misli, da je Božje kraljestvo CERKEV – in da je bilo Božje kraljestvo »v« farizejih –, ali je bila CERKEV v farizejih? Očitno ne!

Takšen zaključek je precej smešen, kajne? Čeprav nekateri protestantski prevodi del Luka 17:21 prevajajo kot »Božje kraljestvo je 'v vas'« (NKJV/KJV), celo rimskokatoliška *Biblija »Novo Jeruzalem«* to pravilno prevaja kot »Božje kraljestvo je med vami«.

Jezus je bil tisti med farizeji, v njihovi sredi – postal naj bi Kralj tega Kraljestva. Farizeji so mislili, da se veselijo Božjega kraljestva. A so ga narobe razumeli. Jezus je pojasnil, da to ne bo lokalno ali omejeno kraljestvo, namenjeno le Judom, kot so si očitno mislili (niti cerkev, kot nekateri danes verjamejo). Božje kraljestvo ne bi bilo le eno od mnogih človeških in vidnih kraljestev, na katera bi ljudje lahko pokazali ali jih videli in rekli: »To je to, tukaj« ali »to je kraljestvo, tamle«.

Jezus sam se je rodil, da bi bil KRALJ tega Kraljestva, kot je jasno povedal Pilatu (Janez 18,36–37). Razumite, da Sveto pismo izraza »kralj« in »kraljestvo« pogosto uporablja kot sopomenki (npr. Daniel 7,17–18,23). KRALJ prihodnjega Božjega kraljestva je takrat in tam stal ob strani farizejev iz . A oni ga niso hoteli priznati za svojega kralja (Janez 19,21). Ko se bo vrnil, ga bo svet zavrnil (Razodetje 19,19).

Jezus je v naslednjih verzih v Luku 17 nadaljeval z opisom svojega drugega prihoda, ko bo Božje kraljestvo vladalo CELI ZEMLJI (po prevodu Moffatta):

> [22] Svojim učencem je rekel: »Prišli bodo dnevi, ko boste dolgo in dolgo zaman hrepeneli po tem, da bi imeli vsaj en dan Sina človeka. [23] Ljudje bodo rekli: ›Glejte, tukaj je!‹ ‚Glejte, tam je!‘, vendar ne hodite ven in ne tečite za njimi, [24] kajti kakor blisk, ki se zasveti od enega konca neba do drugega, tako bo Sin človekov na svoj dan. [25] Najprej pa mora prestati veliko trpljenje in biti zavrnjen s strani sedanje generacije. (Luka 17:22–25, Moffatt)

Jezus se je skliceval na blisk, prav tako kot v Mateju 24:27–31, ko je opisoval svoj drugi prihod, da bo VLADAL celemu svetu. Jezus ne pravi, da ga njegovo ljudstvo ne bo moglo videti, ko se bo vrnil – videlo ga bo (prim. Apostolska dela 1:11).

Vendar ga večina ljudi ne bo prepoznala kot svojega KRALJA (Razodetje 11:15) in se bo borila proti njemu (Razodetje 19:19)! Mnogi bodo mislili, da Jezus predstavlja Antikrista. Jezus ni rekel, da je Božje kraljestvo v teh farizejih – drugje jim je povedal, da zaradi svoje hinavščine ne bodo vstopili v kraljestvo (Matej 23,13–14). Jezus tudi ni rekel, da bo Cerkev to kraljestvo.

Božje kraljestvo je nekaj, v kar bodo ljudje nekega dne lahko VSTOPILI – na primer ob vstajenju pravičnih! Vendar pa niti Abraham niti drugi patriarhi še niso tam (prim. Hebrejcem 11,13–40).

Učenci so vedeli, da Božje kraljestvo takrat ni bilo v njih osebno in da se bo moralo pojaviti, kot kaže naslednje, kar sledi po Luku 17,21:

> [11] Ko so to slišali, jim je povedal še eno priliko, ker je bil blizu Jeruzalema in ker so mislili, da se bo Božje kraljestvo pojavilo takoj. (Luka 19,11)

Kraljestvo je bilo očitno v prihodnosti

Kako lahko ugotovite, ali je Kraljestvo blizu? Kot del odgovora na to vprašanje je Jezus naštel preroške dogodke (Luka 21:8–28) in nato poučil:

> [29] Pogledajte figovo drevo in vsa drevesa. [30] Ko že poganjajo, vidite in sami veste, da je poletje blizu. [31] Tudi vi, **ko boste videli, da se te stvari dogajajo, vedite, da je Božje kraljestvo blizu.** (Luka 21:29–31)

Jezus je želel, da bi njegovo ljudstvo spremljalo preroška dogajanja, da bi vedelo, kdaj bo prišlo Kraljestvo. Jezus je drugje svojemu ljudstvu rekel, naj bdi in naj bo pozorno na preroška dogajanja (Luka 21,36; Marko 13,33–37). Kljub Jezusovim besedam mnogi ne jemljejo resno opazovanja svetovnih dogodkov, povezanih s preroštvom.

V Luku 22 in 23 je Jezus ponovno pokazal, da je Božje kraljestvo nekaj, kar se bo izpolnilo v prihodnosti, ko je učil:

> 15 »Z vso srčno željo sem si želel, da bi to pasho jedel z vami, preden bom trpel; 16 kajti pravim vam: ne bom več jedel od nje, dokler se ne izpolni v Božjem kraljestvu.« 17 Nato je vzel kelih, se zahvalil in rekel: »Vzemite to in si ga razdelite med seboj; 18 kajti pravim vam: ne bom pil sadeža trte, dokler ne pride Božje kraljestvo.« (Luka 22,15–18)

> 39 Eden od tistih grešnikov, ki so bili križani z njim, pa ga je preklinjal in rekel: »Če si Mesija, reši sebe in reši tudi nas.« 40 Njegov tovariš pa ga je okaral in mu rekel: »Ali se niti Boga ne bojiš? Saj si tudi ti skupaj z njim obsojen. 41 In to po pravici, ker smo si to zaslužili; saj dobivamo plačilo po tem, kar smo storili, ta pa ni storil ničesar zlega.« 42 In rekel je Ješui: »Gospod moj, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo.« 43 Ješua pa mu je rekel: »Amen, pravim ti, danes boš z menoj v raju.« (Luka 23:39–43, aramejščina v preprostem angleškem jeziku)

Božje kraljestvo ni prišlo takoj, ko je bil Jezus usmrčen, kot nam kažeta tako Marko kot Luka:

> 43 Jožef iz Arimateje, ugleden član sveta, ki je sam čakal na Božje kraljestvo, je prišel in zbral pogum … (Marko 15:43)

> 51 Bil je iz Arimateje, judovskega mesta, in tudi sam je čakal na Božje kraljestvo. (Luka 23,51)

Šele po vstajenju (1 Korinčanom 15:50–55) bodo kristjani ponovno rojeni, da bodo vstopili v Božje kraljestvo, kot piše Janez:

> 3 Jezus mu je odgovoril in rekel: »Resnično, resnično ti pravim: če se kdo ne rodi na novo, ne more videti Božjega kraljestva.« 4 Nikodem mu je rekel: »Kako se lahko človek rodi, ko je že star? Ali lahko še enkrat vstopi v materino telo in se rodi?« 5 Jezus je odgovoril: »Resnično, resnično ti pravim: če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more vstopiti v Božje kraljestvo.« (Janez 3:3–5)

Samo Božje ljudstvo bo videlo končno, postmilenijsko Božje kraljestvo.

Zdaj pa prosim razumite tudi to, da je Jezus po svojem vstajenju spet poučeval o Božjem kraljestvu:

> [3] Po svojem trpljenju se je tudi pokazal živ s številnimi neizpodbitnimi dokazi, saj so ga videli štirideset dni in je govoril o stvareh, ki se nanašajo na Božje kraljestvo. (Apostolska dela 1:3)

Prva in zadnja pridiga, ki ju je Jezus imel, sta bili o Božjem kraljestvu! Jezus je prišel kot glasnik, da bi poučeval o tem kraljestvu.

Jezus je tudi apostolu Janezu naročil, naj napiše o tisočletnem Božjem kraljestvu, ki bo na zemlji. Poglejte, kaj je naročil Janezu, naj napiše:

> [4] Videl sem duše tistih, ki so bili obglavljeni zaradi svojega pričevanja za Jezusa in zaradi Božje besede, ki niso častili zveri niti njenega kipa in niso prejeli njene oznake na čelu ali na roki. In živeli so in vladali s Kristusom tisoč let. (Razodetje 20:4)

Zgodnji kristjani so učili, da bo tisočletno Božje kraljestvo na zemlji in da bo nadomestilo svetovne vlade, kakor uči Sveto pismo (prim. Razodetje 5:10, 11:15).

Zakaj, če je Božje kraljestvo tako pomembno, večina o njem ni slišala veliko?

Deloma zato, ker ga je Jezus imenoval skrivnost:

> [11] In rekel jim je: »Vam je dano, da poznate skrivnost Božjega kraljestva; tistim zunaj pa se vse govori v prilikah.« (Marko 4:11)

Tudi danes je pravo Božje kraljestvo za večino skrivnost, tako kot velik del Božjega načrta (glej tudi našo brezplačno knjigo, ki je na voljo na spletu na www.ccog.org z naslovom: SKRIVNOST BOŽJEGA NAČRTA – Zakaj je Bog sploh kaj ustvaril? Zakaj je Bog ustvaril tebe?).

Upoštevajte tudi, da je Jezus rekel, da bo konec (veka) prišel (kmalu) POTEM, ko bo evangelij o kraljestvu oznanjen po vsem svetu kot SVEDOČBA:

> [14] In to evangelij o kraljestvu bo oznanjeno po vsem svetu kot pričevanje vsem narodom, in šele potem bo prišel konec. (Matej 24:14)

Oznanjevanje evangelija o Božjem kraljestvu je pomembno in ga je treba izpolniti **v teh zadnjih časih**. To je »dobra novica«, saj ponuja resnično upanje za težave človeštva, ne glede na to, kaj morda učijo politični voditelji.

Če upoštevate Jezusove besede, bi moralo biti jasno, da bi morala prava krščanska cerkev to evangelij o kraljestvu oznanjati že zdaj. To bi morala biti glavna prednostna naloga Cerkve. Da bi to ustrezno izvedli, je treba uporabiti več jezikov. To si prizadeva doseči Cerkev Boga, *ki nadaljuje del*o. In prav zato je bila ta knjižica prevedena v številne jezike.

Jezus je učil, da večina NE bo sprejela njegove poti:

> [13] »Vstopite skozi ozka vrata; kajti široka so vrata in prostrana je pot, ki vodi v pogubo, in mnogi so tisti, ki vstopajo skoznje. [14] Ozka pa so vrata in težka je pot, ki vodi k življenju, in malo je tistih, ki jo najdejo.« (Matej 7,13–14)

Evangelij o Božjem kraljestvu vodi k življenju!

Zanimivo je omeniti, da čeprav se večina tistih, ki se imajo za kristjane, zdi neozaveščena glede dejstva, da je Kristus poudarjal oznanjevanje evangelija o Božjem kraljestvu, so posvetni teologi in zgodovinarji pogosto razumeli, da je prav to tisto, kar Sveto pismo dejansko uči.

Vendar je Jezus sam od svojih učencev pričakoval, da bodo poučevali evangelij o Božjem kraljestvu (Luka 9:2, 60). Ker bo prihodnje kraljestvo temeljilo na Božjih zakonih, bo prineslo mir in blaginjo – in spoštovanje teh zakonov v tem času vodi k resničnemu miru (Psalm 119:165, 172; Efežanom 2:15).

In ta dobra novica o kraljestvu je bila znana že v svetih spisih Stare zaveze.

3. Ali je bilo Kraljestvo znano v Stari zavezi?

Jezusov prvi in zadnji zabeleženi pridiga sta vključevali oznanjevanje evangelija o Božjem kraljestvu (Marko 1:14–15; Apostolska dela 1:3).

O Božjem kraljestvu bi morali Judje v Jezusovem času nekaj vedeti, saj je bilo omenjeno v njihovih svetih spisih, ki jih danes imenujemo Stara zaveza.

Daniel je poučeval o kraljestvu

Prerok Daniel je zapisal:

> [40] In četrto kraljestvo bo močno kot železo, saj železo vse zdrobi in razbije; in tako kot železo, ki drobi, bo tudi to kraljestvo zdrobilo in uničilo vsa ostala. [41] Ker si videl stopala in prste, deloma iz lončarske gline in deloma iz železa, bo kraljestvo razdeljeno; vendar bo v njem moč železa, prav tako, kot si videl železo pomešano z lončarsko glino. [42] In kakor so bili prsti na stopalih deloma iz železa in deloma iz gline, tako bo kraljestvo deloma močno in deloma krhko. [43] Kakor si videl železo pomešano z lončarsko glino, se bodo pomešali s človeškim rodom; vendar se ne bodo sprijeli drug z drugim, prav tako kot se železo ne pomeša z glino. [44] In v dneh teh kraljev bo Bog nebes ustanovil kraljestvo, ki ga nikoli ne bo uničeno; in to kraljestvo ne bo prepuščeno drugemu narodu; razbilo bo na koščke in pogoltnilo vsa ta kraljestva, in obstalo bo na veke. (Daniel 2:40–44)
>
> [18] Toda svetniki Najvišjega bodo prejeli kraljestvo in ga bodo imeli v lasti na veke, na veke vekov.« (Daniel 7:18)
>
> [21] »Gledal sem; in isti rog je vodil vojno proti svetnikom in jih premagoval, [22] dokler ni prišel Stari dnevi in je bila izrečena sodba v korist svetnikov Najvišjega, in je prišel čas, da svetniki prevzamejo kraljestvo. (Daniel 7:21–22)

Iz Daniela izvemo, da bo prišel čas, ko bo Božje kraljestvo uničilo kraljestva tega sveta in bo trajalo večno. Izvemo tudi, da bodo svetniki imeli svoj delež pri prejemu tega kraljestva.

Mnogi deli Danielovih preroštev se nanašajo na naš čas v 21. stoletju.

Opozorimo na nekaj odlomkov iz Novega testamenta:

> 12 »Deset rogov, ki si jih videl, je deset kraljev, ki še niso prejeli kraljestva, vendar bodo skupaj z zverjo za eno uro prejeli oblast kot kralji. 13 Ti so enotni v mislih in bodo svojo moč in oblast predali zveri. 14 Ti bodo vojskovali proti Jagnjetu, a Jagnje jih bo premagalo, kajti On je Gospod gospodov in Kralj kraljev; tisti, ki so z Njim, pa so poklicani, izbrani in zvesti.« (Razodetje 17,12–14)

Tako torej tako v Stari kot v Novi zavezi vidimo koncept, da bo v zadnjih časih obstajalo zemeljsko kraljestvo z desetimi deli in da ga bo Bog uničil ter vzpostavil svoje kraljestvo.

Izaija je poučeval o kraljestvu

Bog je navdihnil Izaija, naj na naslednji način napiše o prvem delu Božjega kraljestva, tisočletnem vladanju, znanem kot milenij:

> 1 Iz Jesejevega debla bo zrasla palica, iz njegovih korenin pa bo zrasla veja. 2 Na njem bo počival Gospodov Duh, Duh modrosti in razuma, Duh sveta in moči, Duh znanja in strahu Gospodovega.
>
> 3 Njegovo veselje je v strahu pred Gospodom, in ne bo sodil po tem, kar vidijo njegove oči, niti ne bo odločal po tem, kar slišijo njegova ušesa; 4 ampak s pravičnostjo bo sodil uboge in odločal po pravičnosti
>
> za ponižne na zemlji; z bičem svojih ust bo udaril po zemlji, z dihom svojih ustnic pa bo pokončal nepravičnike. 5 Pravičnost bo pas njegovih ledij, zvestoba pa pas njegovega pasu.
>
> 6 »Tudi volk bo prebival z jagnjetom, leopard bo ležal z kozličkom, tele, mladi lev in pitano žival bodo skupaj; in majhen otrok jih bo vodil. 7 Krava in medvedka bosta pasli; njuni mladiči bodo ležali skupaj; in lev bo jedel slamo kakor vol. 8 Dojenček se bo igral ob kobrinem brlogu, odstavljeni otrok pa bo vtaknil roko v gnezdo kače. 9 Na vsej moji sveti gori ne bodo nikomur škodovali niti

uničevali, kajti zemlja bo polna spoznanja Gospoda, kakor vode prekrivajo morje.

10 »In tisti dan bo prišel Izejev poganjek, ki bo stal kot zastava za narode; kajti pogani ga bodo iskali, in njegovo počivališče bo veličastno.« (Izaija 11:1–10)

Razlog, da sem to imenoval prvi del ali prvo fazo Božjega kraljestva, je, da bo to čas, ko bo kraljestvo fizično (pred časom, ko bo sveto mesto, Novo Jeruzalem, prišlo z nebes, Razodetje 21), in bo trajalo tisoč let. Izaija je potrdil fizični vidik te faze, ko je nadaljeval:

11 Na tisti dan se bo zgodilo, da bo Gospod še drugič iztegnil svojo roko, da bi rešil ostanek svojega ljudstva, ki je ostalo, iz Asirije in Egipta, iz Patrosa in Kuša, iz Elama in Šinarja, iz Hamata in otokov morja.

12 Postavil bo zastavo za narode in zbral izgnance Izraela ter zbral razpršene Judove iz vseh štirih koncev zemlje. 13 Tudi Efraimova zavist bo izginila, sovražniki Judovi pa bodo iztrebljeni; Efraim ne bo več zavidal Judu, Jud pa ne bo več nadlegoval Efraima. 14 Toda napadli bodo na ramena Filistincev proti zahodu; skupaj bodo plenili narode vzhoda; roko bodo položili na Edom in Moab; in Amonci jim bodo poslušni. 15 Gospod bo popolnoma uničil jezik Egipčanskega morja; s svojim mogočnim vetrom bo zamahnil s pestjo nad reko, jo razdelil na sedem tokov in omogočil ljudem, da jo prečkajo po suhem. 16 Tam bo pot za ostanek njegovega ljudstva, ki bo ostalo iz Asirije, kakor je bilo za Izrael v dnevu, ko je prišel iz egiptovske dežele. (Izaija 11:11–16)

Izaija je bil navdihnjen tudi, da je zapisal:

2 V zadnjih dneh se bo zgodilo, da bo gora Gospodove hiše postavljena na vrhu gora in se bo povzdignila nad hribe; in vse narode bodo pritekale k njej. 3 Mnogi narodi bodo prišli in rekli: »Pridite, pojdimo na goro Gospodovo, v hišo Jakovovega Boga; On nas bo naučil svojih poti in mi bomo hodili po njegovih stezah.« **Kajti iz Siona bo izšla postava** in Gospodova beseda iz Jeruzalema.

> [4] On bo sodil med narodi in kaznoval mnoge narode; Svoje meče bodo prekovali v plugove, svoje kopja pa v obrezovalne nože; **narod ne bo več dvignil meča proti narodu, niti se ne bodo več učili vojskovati**. ... [11] Ponosni pogledi človeka bodo ponižani, vzvišenost ljudi bo sklonjena, in sam Gospod bo povzdignjen na tisti dan. (Izaija 2:2–4,11)

Tako bo to utopično obdobje miru na zemlji. Končno bo to trajalo večno, pod Jezusovim vladanjem. Na podlagi različnih svetopisemskih odlomkov (Psalm 90:4; 92:1; Izaija 2:11; Ozej 6:2) judovski Talmud uči, da to traja 1.000 let (Babilonski Talmud: traktat Sanhedrin, folio 97a).

Izaija je bil navdihnjen, da je zapisal tudi naslednje:

> [6] Kajti otrok se nam je rodil, sin nam je bil dan; in vladavina bo na njegovih ramenih. In imenoval se bo Čudoviti, Svetovalec, Močni Bog, Večni Oče, Knez miru. [7] Njegova vladavina in mir bosta brez konca, na Davidovem prestolu in nad njegovim kraljestvom, da ga bo urejal in utrjeval s sodbo in pravičnostjo od takrat naprej, za vekomaj. To bo izvršil gorečnost Gospoda nad vojskami. (Izaija 9:6–7)

Upoštevajte, da je Izaija rekel, da bo Jezus prišel in ustanovil kraljestvo z vlado. Čeprav mnogi, ki se izpovedujejo Kristusu, navajajo ta odlomek, zlasti vsako leto v decembru, pogosto spregledajo, da gre z , ki prerokuje več kot le dejstvo, da se bo Jezus rodil. Sveto pismo kaže, da ima Božje kraljestvo vlado z zakoni nad podaniki in da bo Jezus njegov kralj. To so prerokovali Izaija, Daniel in drugi.

Božji zakoni so pot ljubezni (Matej 22:37–40; Janez 15:10) in Božje kraljestvo bo vladalo na podlagi teh zakonov. Zato bo Božje kraljestvo, ne glede na to, kako ga vidi veliko ljudi na svetu, temeljilo na ljubezni.

Psalmi in še več

Bog ni navdihnil le Daniela in Izaija, da sta pisala o prihajajočem Božjem kraljestvu.

Ezekiel je bil navdihnjen, da napiše, da bodo vsi iz *vseh* izraelskih *rodov* (ne le Judje), ki so bili razpršeni v času Velike stiske, zbrani v tisočletnem kraljestvu:

> [17] Zato reci: »Tako govori Gospod Bog: ‚Zbral vas bom iz med narodov, zbral vas bom iz dežel, kamor ste bili razpršeni, in vam bom dal deželo Izrael.‘« [18] In odšli bodo tja ter od tam odstranili vse gnusne stvari in vse grozote. [19] Potem jim bom dal eno srce in v njih položil novega duha; kamnito srce bom vzel iz njihovega mesa in jim dal srce iz mesa, [20] da bodo hodili po mojih zapovedih in spoštovali moje sodbe ter jih izpolnjevali; in oni bodo moj narod, jaz pa bom njihov Bog. [21] Tistim pa, katerih srca sledijo želji po njihovih gnusnih stvareh in njihovih grozotah, bom njihova dejanja povrnil na njihove glave,« pravi Gospod Bog. (Ezekiel 11:17–21)

Potomci izraelskih rodov ne bodo več razpršeni, ampak bodo spoštovali Božje zapovedi in prenehali jesti gnusne stvari (Levitikus 11; Deuteronomij 14).

V Psalmih opazite naslednje o dobri novici o Božjem kraljestvu:

> [27] Vsi konci sveta se bodo spomnili in se obrnili k Gospodu, in vsa rodbina narodov se bo klanjala pred Teboj. [28] Kajti kraljestvo je Gospodovo, in On vlada nad narodi. (Psalmi 22:27–28)

> [6] Tvoj prestol, o Bog, je na veke vekov; žezlo pravičnosti je žezlo tvojega kraljestva. (Psalmi 45:6)

> [1] O, pojte Gospodu novo pesem! Pojte Gospodu, vsa zemlja. [2] Pojte Gospodu, blagoslovite njegovo ime; oznanjujte dobro novico o njegovi rešitvi dan za dnem. [3] Razglašajte njegovo slavo med narodi, njegove čudeže med vsemi ljudstvi. (Psalmi 96:1–3; glej tudi 1. Kronika 16:23–24)

> [10] Vsa Tvoja dela Te bodo hvalila, o Gospod, in Tvoji svetniki Te bodo blagoslavljali. [11] Govorili bodo o slavi Tvojega kraljestva in

pripovedovali o Tvoji moči, [12] da bi sinovom človeškim razglasili Njegova mogočna dejanja in veličastno slavo Njegovega kraljestva. [13] Tvoje kraljestvo je večno kraljestvo, in Tvoja vladavina traja skozi vse rodove. (Psalm 145:10–13)

Tudi različni pisci v Stari zavezi so pisali o različnih vidikih kraljestva (npr. Ezekiel 20:33; Obadja 21; Mihej 4:7).

Torej, ko je Jezus začel poučevati evangelij o Božjem kraljestvu, so njegovi neposredni poslušalci že bili nekoliko seznanjeni s tem osnovnim pojmom.

4. Ali so apostoli poučevali evangelij o kraljestvu?

Čeprav se mnogi obnašajo, kot da je evangelij le dobra novica o osebi Jezusa, je resnica, da so Jezusovi učenci poučevali evangelij o Božjem kraljestvu. To je sporočilo, ki ga je prinesel Jezus.

Apostol Pavel je poučeval o Božjem kraljestvu in Jezusu:

> [8] In vstopil je v sinagogo ter tri mesece pogumno govoril, razlagal in prepričeval o stvareh Božjega kraljestva. (Apostolska dela 19:8)
>
> [25] In res, zdaj vem, da vi vsi, med katerimi sem hodil in oznanjal Božje kraljestvo. (Apostolska dela 20,25)
>
> [23] Ko so mu določili dan, je prišlo k njemu v njegovo prenočišče mnogo ljudi, katerim je razlagal in slovesno pričeval o Božjem kraljestvu ter jih od jutra do večera prepričeval o Jezusu tako iz Mojzesove postave kot iz prerokov. … [31] oznanjal Božje kraljestvo in z vso samozavestjo poučeval o stvareh, ki zadevajo Gospoda Jezusa Kristusa, in nihče mu ni preprečeval. (Apostolska dela 28,23.31)

Upoštevajte, da Božje kraljestvo ni povezano le z Jezusom (čeprav je On njegov glavni del), saj je Pavel o Jezusu poučeval tudi ločeno od tega, kar je poučeval o Božjem kraljestvu.

Pavel ga je imenoval tudi Božje evangelij, a to je bilo še vedno evangelij Božjega kraljestva:

> [9] … smo vam oznanjali Božjo evangelij … [12] da bi živeli vredno Boga, ki vas kliče v svoje kraljestvo in slavo. (1 Tesaloničanom 2:9,12)

Pavel ga je imenoval tudi evangelij Kristusa (Rimljanom 1:16). »Dobra novica« o Jezusu, sporočilo, ki ga je učil.

Upoštevajte, da to ni bil zgolj evangelij o osebi Jezusa Kristusa ali le o osebnem odrešenju. Pavel je rekel, da evangelij Kristusa vključuje poslušnost Jezusu, Njegovo vrnitev in Božjo sodbo:

> [6] … da Bog tistim, ki vas mučijo, povrne s stisko, [7] in da vam, ki ste v stiski, podeli počitek skupaj z nami, ko se bo Gospod Jezus razodel iz nebes s svojimi mogočnimi angeli, [8] v plamenitem ognju, da se maščuje nad tistimi, ki ne poznajo Boga, in nad tistimi, ki ne poslušajo evangelija našega Gospoda Jezusa Kristusa. [9] Ti bodo kaznovani z večnim uničenjem, ločeni od Gospodove prisotnosti in od slave njegove moči, [10] ko bo prišel na tisti dan, da bo poveličan v svojih svetnikih in občudovan med vsemi verujočimi, ker so verjeli našemu pričevanju med vami. (2 Tesaloničanom 1,6–10)

Novo zaveza kaže, da je kraljestvo nekaj, kar bomo prejeli, ne pa da ga že zdaj v celoti posedujemo:

> [28] prejemamo kraljestvo, ki ga ni mogoče pretresati. (Hebrejcem 12,28)

Že zdaj lahko razumemo in se veselimo, da bomo del Božjega kraljestva, vendar vanj še nismo v celoti vstopili.

Pavel je izrecno potrdil, da človek kot smrtnik ne vstopi v celoti v Božje kraljestvo, saj se to zgodi *šele po* vstajenju:

> [50] To pa pravim, bratje: meso in kri ne moreta podedovati Božjega kraljestva; niti tisto, kar je minljivo, ne podeduje tistega, kar je nepominljivo. [51] Glejte, razkrivam vam skrivnost: vsi ne bomo zaspali, vsi pa bomo spremenjeni – [52] v trenutku, v hipu, ob zadnji trobenti. Saj bo trobenta zazvonila, mrtvi pa bodo vstali nepokvarljivi, mi pa bomo spremenjeni (1 Korinčanom 15,50–52)

> [1] Zato te zapovedujem pred Bogom in Gospodom Jezusom Kristusom, ki bo sodil žive in mrtve ob svojem prihodu in v svojem kraljestvu.
>
> (2 Timotej 4,1)

Pavel ni le to učil, ampak tudi to, da bo Jezus kraljestvo izročil Bogu Očetu:

> [20] Kristus pa je vstal od mrtvih in postal prvi sad tistih, ki so zaspali.
> [21] Kajti kakor je smrt prišla po človeku, tako je tudi vstajenje mrtvih

prišlo po Človeku. [22] Kakor namreč v Adamu vsi umrejo, tako bodo v Kristusu vsi oživljeni. [23] Vsak pa v svojem redu: Kristus kot prvi sad, potem pa tisti, ki so Kristusovi, ob njegovem prihodu. [24] Potem pride konec, ko bo izročil kraljestvo Bogu Očetu, ko bo naredil konec vsaki vladavini, vsaki oblasti in moči. [25] Kajti vladati mora, dokler ne bo podvrgel vseh sovražnikov pod svoje noge. (1 Korinčanom 15:20–25)

Pavel je tudi učil, da nepravični (kršitelji zapovedi) ne bodo podedovali Božjega kraljestva:

> [9] Ali ne veste, da nepravični ne bodo podedovali Božjega kraljestva? Ne dajte se zavesti. Niti nečistniki, niti malikovalci, niti prešuštniki, niti homoseksualci, niti sodomiti, [10] niti tatovi, niti pohlepneži, niti pijančki, niti zmerljivci, niti izsiljevalci ne bodo podedovali Božjega kraljestva. (1 Korinčanom 6,9–10)
>
> [19] Delovanja mesa pa so očitna, in sicer: prešuštvo, nečistost, razuzdanost, [20] malikovanje, čarovništvo, sovraštvo, prepiri, zavist, izbruhi jeze, sebične ambicije, nesoglasja, herezije, [21] zavist, umori, pijanost, razuzdanost in podobno; o tem vam vnaprej pravim, tako kot sem vam že prej povedal, da tisti, ki počnejo takšne stvari, ne bodo podedovali Božjega kraljestva. (Galatčanom 5,19–21)
>
> [5] Saj veste, da noben nečistnik, nečist človek ali pohlepen človek, ki je malikovalec, nima dediščine v kraljestvu Kristusa in Boga. (Efežanom 5:5)

Bog ima merila in zahteva pokoro za grehe, da bi lahko vstopili v Njegovo kraljestvo. Poslušnost Bogu je potrebna za prejem Svetega Duha kot tudi za doseganje odrešitve:

> [29] …Peter in apostoli … so rekli: »Dolžni smo poslušati Boga bolj kot ljudi. … [32] In mi smo Njegovi priče teh stvari, kakor je tudi Sveti Duh, ki ga je Bog dal tistim, ki so Mu poslušni.« (Apostolska dela 5,29.32, AFV)

> [5] Kristus … [8] čeprav je bil Sin, se je vendarle naučil poslušnosti skozi trpljenje. [9] In ko je bil dovršen, je postal vir večne odrešitve za vse, ki so mu poslušni, (Hebrejcem 5:5,8–9)

Apostol Pavel je opozoril, da nekateri ne bodo učili, da je Jezusovo evangelij odgovor, ampak da je sprejemljiva tudi druga pot:

> [3] Milost vam in mir od Boga Očeta in našega Gospoda Jezusa Kristusa, [4] ki se je dal za naše grehe, da bi nas rešil iz tega sedanjega zlobnega veka, po volji našega Boga in Očeta, [5] kateremu naj bo slava vekomaj. Amen. [6] Čudim se, da se tako kmalu odvračate od Tistega, ki vas je poklical v milosti Kristusa, k drugemu evangeliju, [7] ki pa ni drug; vendar so nekateri, ki vas vznemirjajo in hočejo izkriviti Kristusov evangelij. [8] Toda četudi bi vam mi ali angel iz nebes oznanjal kakšno drugo evangelij, kot smo vam ga oznanjali, naj bo preklet. [9] Kakor smo že prej rekli, tako tudi zdaj ponovno pravim: če vam kdo oznanja kakšno drugo evangelij, kot ste ga prejeli, naj bo preklet. (Galatčanom 1,3–9)

> [3] Bojim pa se, da ne bi se morda, kakor je kača s svojo zvijačnostjo zapeljala Evo, tudi vaši umi odvrnili od preprostosti, ki je v Kristusu. [4] Kajti če pride kdo in oznanja drugega Jezusa, kakršnega nismo oznanjali, ali če sprejmete drugega duha, kakršnega niste prejeli, ali drugo evangelij, kakršnega niste sprejeli – to lahko mirno prenašate! (2 Korinčanom 11:3–4)

Kaj je bil ta »drugi« in »drugačen«, v resnici lažen evangelij?

Lažno evangelij ima različne sestavne dele.

Na splošno je lažni evangelij prepričanje, da vam ni treba dejansko poslušati Boga in si resnično prizadevati, da bi živeli v skladu z Njegovo potjo, medtem ko trdite, da ga poznate (prim. Matej 7:21–23). Pogosto je usmerjen v sebičnost.

Kača je pred skoraj 6000 leti zapeljala Evo, da je nasedla lažnemu evangeliju (1. Mojzesova knjiga 3) – in od takrat ljudje verjamejo, da vedo bolje kot Bog in da morajo sami odločati o dobrem in zlu. Da, po Jezusovem prihodu

so njegovo ime pogosto povezovali z različnimi lažnimi evangeliji – in to se je nadaljevalo ter se bo nadaljevalo vse do časa končnega Antikrista.

V času apostola Pavla je bil lažni evangelij v bistvu gnostično-mistična mešanica resnice in zmote. Gnostiki so v osnovi verjeli, da je za doseganje duhovnega razumevanja, vključno z odrešitvijo, potrebno posebno znanje. Gnostiki so bili nagnjeni k prepričanju, da dejanja mesa nimajo posebnega pomena, in so nasprotovali poslušnosti Bogu v zadevah, kot je sobota, sedmi dan tedna. Eden takih lažnih voditeljev je bil Simon Mag, ki ga je apostol Peter okaral in opozoril (Apostolska dela 8:18–21).

A to ni enostavno

Novo zaveza kaže, da je Filip poučeval o Božjem kraljestvu:

> 5 Nato je Filip odšel v mesto Samarije in jim oznanjal Kristusa. … 12 verjeli so Filipu, ko jim je oznanjal stvari o Božjem kraljestvu … (Apostolska dela 8,5.12)

Kljub temu so Jezus, Pavel in učenci učili, da ni enostavno vstopiti v Božje kraljestvo:

> 24 Ko je Jezus videl, da je postal zelo žalosten, je rekel: »Kako težko je tistim, ki imajo bogastvo, vstopiti v Božje kraljestvo! 25 Kajti lažje je kameli skozi uho igle, kakor da bi bogati vstopil v Božje kraljestvo.«
>
> 26 Tisti, ki so to slišali, so rekli: »Kdo se torej lahko reši?«
>
> 27 On pa je rekel: »Kar je nemogoče pri ljudeh, je mogoče pri Bogu.« (Luka 18,24–27)
>
> 22 »Skozi mnoge stiske moramo vstopiti v Božje kraljestvo.« (Apostolska dela 14,22)
>
> 3 Bratje, dolžni smo se Bogu vedno zahvaljevati za vas, kakor se spodobi, ker vaša vera izredno raste in ljubezen vsakega izmed vas do drugih obilno prekipeva, 4 tako da se sami hvalimo z vami med Božjimi cerkvami zaradi vaše potrpežljivosti in vere v vseh

> preganjanjih in stiskah, ki jih prenašate, [5] kar je očitno dokaz Božje pravične sodbe, da boste šteti za vredne Božjega kraljestva, zaradi katerega tudi trpite; [6] saj je pri Bogu pravično, da tistim, ki vas mučijo, povrne s stisko, [7] in da vam, ki ste v stiski, podeli počitek skupaj z nami, ko se bo Gospod Jezus razodel iz nebes s svojimi mogočnimi angeli, (2 Tesaloničanom 1:3–7)

Zaradi težav v tem času so v tej dobi le nekateri poklicani in izbrani, da postanejo del tega (Matej 22:1–14; Janez 6:44; Hebrejcem 6:4–6). Drugi bodo poklicani kasneje, saj Sveto pismo kaže, da bodo tisti, »ki so zablodili v duhu, prišli do razumevanja, in tisti, ki so se pritoževali, se bodo naučili nauka« (Izaija 29:24).

Apostol Peter je učil, da je kraljestvo večno in da je treba Božjemu evangeliju vestno slediti, sicer bo prišlo do sodbe:

> [10] Zato, bratje, si še bolj prizadevajte, da si zagotovite svoje poklicanost in izvoljenost, kajti če boste to storili, nikoli ne boste spotaknili; [11] saj vam bo tako v izobilju zagotovljen vstop v večno kraljestvo našega Gospoda in Odrešenika Jezusa Kristusa. (2. Petrov 1:10–11)

> [17] Kajti prišel je čas, da se sodba začne pri Božji hiši; in če se najprej začne pri nas, kakšen bo konec tistih, ki ne poslušajo Božjega evangelija? (1. Petrov 4:17)

Zadnje knjige Svetega pisma in kraljestvo

Sveto pismo uči, da je »Bog ljubezen« (1. Janezovo pismo 4:8,16) in da je Jezus Bog (Janezovo evangelij 1:1,14) – Božje kraljestvo bo imelo Kralja, ki je ljubezen in čigar zakoni podpirajo ljubezen, ne sovraštva (prim. Razodetje 22:14–15).

Sveto pismo prav tako kaže, da bo Bog poslal angela, ki bo oznanjal večno evangelij Božjega kraljestva (Razodetje 14:6–7), nato pa še enega angela, ki bo opozoril, da se Babilon, kljub temu da se zdi mogočen, ruši (Razodetje 14:8–9). Ta sporočila bodo nadnaravna potrditev evangelija, ki ga bo svet prej prejel kot pričevanje, in bodo verjetno dejavniki, ki bodo privabili

»veliko množico«, ki se bo v zadnjih časih približala Bogu (Razodetje 7:9–14). Za razliko od zadnje babilonske sile, ki se bo dvignila in padla (prim. Razodetje 18:1–18), zadnja faza Božjega kraljestva traja večno:

> 15 Potem je zapiskal sedmi angel: In v nebesih so se oglasili glasni glasovi, ki so rekli: »Kraljestva tega sveta so postala kraljestva našega Gospoda in njegovega Kristusa, in On bo kraljeval vekomaj!« (Razodetje 11:15)

Jezus bo vladal v kraljestvu! In Sveto pismo razkriva dva od njegovih nazivov:

> 16 Na svoji obleki in na stegnu pa ima napisano ime: KRALJ KRALJEV IN GOSPOD GOSPODOV. (Razodetje 19:16)

Ampak ali je Jezus edini, ki bo vladal? Poglejte ta odlomek:

> 4 In videl sem prestole, in na njih so sedeli, in sodba jim je bila zaupana. Potem sem videl duše tistih, ki so bili obglavljeni zaradi svojega pričevanja za Jezusa in zaradi Božje besede, ki niso častili zveri niti njenega kipa in niso prejeli njene oznake na čelu ali na roki. In živeli so in vladali s Kristusom tisoč let . . . 6 Blagor in sveto je tistemu, ki ima delež v prvem vstajenju. Nad takimi druga smrt nima moči, ampak bodo duhovniki Boga in Kristusa in bodo z Njim vladali tisoč let. (Razodetje 20:4,6)

Pravi kristjani bodo vstali od mrtvih, da bodo tisoč let vladali s Kristusom! Kraljestvo bo trajalo večno (Razodetje 11:15), toda vladanje s prvimi vstali svetniki, omenjeno v Razodetju 20:6, je trajalo le tisoč let. Zato sem to prej imenoval prva faza kraljestva – fizična, tisočletna faza, v nasprotju s končno, bolj duhovno fazo.

V knjigi Razodetja je navedenih več dogodkov, ki se bodo zgodili med tisočletno fazo in končno fazo Božjega kraljestva:

> 7 Ko se bo tisoč let izteklo, bo Satan izpuščen iz svojega zapora 8 in bo odšel, da bi zavedel narode, ki so na štirih koncih zemlje, Goga in Magoga, ter jih zbral v boj, katerih število je kot pesek v morju. … 11 Potem sem videl velik beli prestol in Tistega, ki je sedel na

njem, pred čigar obrazom sta pobegnila zemlja in nebo. In zanje ni bilo najti mesta. [12] In videl sem mrtve, male in velike, kako so stali pred Bogom, in knjige so bile odprte. Odprla se je še ena knjiga, to je Knjiga življenja. In mrtvi so bili sodeni po svojih delih, po tem, kar je bilo zapisano v knjigah. [13] Morje je izdalo mrtve, ki so bili v njem, in Smrt ter Podzemlje sta izdala mrtve, ki so bili v njiju. In sodili so jih, vsakega po njegovih delih. [14] Nato sta bila Smrt in Podzemlje vržena v jezero ognja. To je druga smrt. [15] In vsak, ki ni bil zapisan v Knjigi življenja, je bil vržen v jezero ognja. (Razodetje 20:7–8, 11–15)

Knjiga Razodetja kaže, da bo prišla poznejša faza kraljestva, ki sledi tisočletnemu vladanju in drugi smrti tistih, ki trajno zavračajo pokoro in Božje poti:

[1] In videl sem novo nebo in novo zemljo, saj sta prvo nebo in prva zemlja minila. Tudi morja ni bilo več. [2] Takrat sem jaz, Janez, videl sveto mesto, Novo Jeruzalem, kako se spušča z nebes od Boga, pripravljeno kot nevesta, okrašena za svojega moža. [3] In slišal sem glasit glas z nebes, ki je rekel: »Glejte, Božja šotor je med ljudmi, in On bo prebival med njimi, in oni bodo Njegovo ljudstvo. Bog sam bo z njimi in bo njihov Bog. [4] In Bog bo obrisal vsako solzo z njihovih oči; smrti ne bo več, niti žalosti, niti joka. Bolečine ne bo več, kajti prejšnje stvari so minile.« (Razodetje 21:1–4)

[1] In pokazal mi je čisto reko vode življenja, jasno kot kristal, ki izvira iz prestola Boga in Jagnjeta. [2] Sredi ulice in na obeh straneh reke je stalo drevo življenja, ki je rodilo dvanajst sadežev; vsako drevo je vsak mesec dajalo svoj sadež. Listi drevesa so bili za zdravljenje narodov. [3] In prekletstva ne bo več, ampak prestol Boga in Jagnjeta bo v njem, in Njegovi služabniki Mu bodo služili. [4] Videli bodo Njegov obraz, in Njegovo ime bo na njihovih čelih. [5] Tam ne bo noči: ne bodo potrebovali niti svetilke niti sončne svetlobe, kajti Gospod Bog jim daje svetlobo. In vladali bodo vekomaj. (Razodetje 22:1–5)

Upoštevajte, da to vladanje, ki *sledi* tisočletju, vključuje Božje služabnike in traja večno. Sveto mesto, ki je bilo pripravljeno v nebesih, bo zapustilo

nebesa in se spustilo na zemljo. To je začetek zadnje faze Božjega kraljestva. Čas, ko NE BO VEČ BOLEČINE NITI TRPLJENJA!

Krotki bodo podedovali zemljo (Matej 5:5) in vse stvari (Razodetje 21:7). Zemlja, vključno s Svetim mestom, ki bo na njej, bo boljša, ker se bodo izvajale Božje poti. Zavedajte se, da:

> [7] Njegova vladavina in mir bosta naraščala brez konca (Izaija 9:7)

Jasno je, da bo po začetku zadnje faze Božjega kraljestva prišlo do rasti, saj bodo vsi poslušni Božji vladi.

To bo najslavnejši čas:

> [9] A kot je zapisano: »Oko ni videlo, uho ni slišalo, niti v človeško srce ni prišlo, kar je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo.« [10] A Bog nam jih je razodel po svojem Duhu. (1 Korinčanom 2:9–10)

To je čas ljubezni, veselja in večnega tolažbe. To bo čudovit čas! Božje kraljestvo bo poskrbelo za čudovito boljšo večnost. Ali si ne želiš imeti svojega deleža v njem?

5. Viri zunaj Nove zaveze so učili o Božjem kraljestvu

Ali so zgodnji Kristusovi učitelji menili, da morajo oznanjati evangelij o dobesednem Božjem kraljestvu?

Da.

Pred leti je profesor Bart Ehrman z Univerze Severne Karoline v svojem predavanju večkrat in pravilno poudaril, da sta Jezus in njegovi zgodnji privrženci, za razliko od večine današnjih kristjanov, oznanjali Božje kraljestvo. Čeprav se splošno razumevanje krščanstva dr. Ehrmana močno razlikuje od razumevanja Cerkve Boga, *ki nadaljuje* njegovo delo, se strinjamo, da je evangelij o kraljestvu tisto, kar je oznanjal sam Jezus in v kar so verjeli njegovi privrženci. Strinjamo se tudi, da mnogi, ki se danes imajo za kristjane, tega ne razumejo.

Najstarejše ohranjeno pisanje in pridiga iz obdobja po Novi zavezi

Božje kraljestvo je bilo pomemben del tistega, kar naj bi bilo »najstarejši ohranjeni krščanski pridiga« (Holmes M.W. Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2. izd. Baker Books, Grand Rapids, 2004, str. 102). Ta *»Ancient Christian Sermon«* vsebuje naslednje izjave o kraljestvu:

> 5:5 Poleg tega veste, bratje, da je naše bivanje v svetu mesa nepomembno in minljivo, Kristusova obljuba pa je velika in čudovita: počitek v prihajajočem kraljestvu in večno življenje.

Zgornja izjava kaže, da kraljestvo še ni tu, ampak bo prišlo in bo večno. Poleg tega ta starodavna pridiga navaja:

> 6:9 Če pa niti takšni pravični možje, kot so ti, niso sposobni s svojimi pravičnimi dejanji rešiti svojih otrok, kakšno zagotovilo imamo mi, da bomo vstopili v Božje kraljestvo, če ne ohranimo svojega krsta čistega in neomadeževanega? Ali kdo bo naš zagovornik, če se ne bo izkazalo, da imamo sveta in pravična dela? 9:6 Zato se ljubimo med seboj, da bomo vsi vstopili v Božje kraljestvo. 11:7 Zato, če vemo, kaj je prav v Božjih očeh, bomo vstopili v njegovo kraljestvo

in prejeli obljube, ki jih »uho ni slišalo, oko ni videlo in človeško srce si jih ni zamislilo«.

12:1 Zato čakajmo uro za uro na Božje kraljestvo v ljubezni in pravičnosti, saj ne poznamo dneva Božjega prihoda. 12:6 pravi: »Kraljestvo mojega Očeta bo prišlo.«

Zgoraj navedene izjave kažejo, da je potrebna ljubezen skozi pravično življenje, da še nismo vstopili v Božje kraljestvo in da se to zgodi po dnevu Božjega prihoda – to je po Jezusovem ponovnem prihodu. To je Očetovo kraljestvo in to kraljestvo ni zgolj Jezus.

Zanimivo je, da najstarejša očitno krščanska pridiga, ki jo je Bog dopustil, da je preživela, uči o istem Božjem kraljestvu, kot ga uči Novo zavezo in kot ga zdaj uči *Neprestana* Božja cerkev (možno je, da izvira iz dejanske Božje cerkve, vendar moje omejeno znanje grščine omejuje mojo zmožnost, da bi podal trdnejšo izjavo).

Cerkveni voditelji iz 2. stoletja in evangelij o kraljestvu

Treba je opozoriti, da je v zgodnjem 2. stoletju Papias, učenec Janeza in prijatelj Polikarpa, ki ga rimski katoliki štejejo za svetnika, poučeval o tisočletnem kraljestvu. Euzebij je zapisal, da je Papias poučeval:

> ... po vstajenju od mrtvih bo nastopilo tisočletje, ko se bo na tej zemlji vzpostavilo osebno vladanje Kristusa. (Fragmenti Papija, VI. Glej tudi Euzebij, Cerkvena zgodovina, knjiga 3, XXXIX, 12)

Papias je učil, da bo to čas velike izobilja:

> Na podoben način [je rekel], da bo eno zrno pšenice obrodilo deset tisoč klasov, vsak klas pa bo imel deset tisoč zrn, vsako zrno pa bo dalo deset funtov čiste, neomadeževane, fine moke; in da bodo jabolka, semena in trava prinašala v podobnih razmerjih; ter da bodo vse živali, ki se bodo takrat hranile izključno s pridelki zemlje, postale mirne in skladne ter bodo v popolni podrejenosti človeku.« [O tem pisno priča Papias, starodavni mož, ki je bil poslušalec Janeza in prijatelj Polikarpa, v četrti svoji knjigi; saj je napisal pet knjig...] (Fragmenti Papiasa, IV)

V prispevku *»Pismo Korinčanom iz* Nove zaveze« je navedeno:

> 42:1–3 Apostoli so za nas prejeli evangelij od Gospoda Jezusa Kristusa; Jezus Kristus pa je bil poslan od Boga. Torej je Kristus od Boga, apostoli pa so od Kristusa. Oba sta torej nastala po Božji volji v določenem vrstnem redu. Ker so torej prejeli nalogo in so bili popolnoma prepričani po vstajenju našega Gospoda Jezusa Kristusa ter utrjeni v Božji besedi s polno gotovostjo Svetega Duha, so odšli z veselo novico, da bo prišlo Božje kraljestvo.

Polikarp iz Smyrne je bil zgodnji krščanski voditelj, ki je bil tudi učenec Janeza, zadnjega izmed prvotnih apostolov, ki je umrl. Polikarp (okoli 120–135 n. št.) je učil:

> Blagor ubogim in tistim, ki so preganjani zaradi pravičnosti, kajti njihovo je Božje kraljestvo. (Polikarp. Pismo Filipljanom, poglavje II. Iz: *Ante-Nicene Fathers, zvezek 1*, uredila Alexander Roberts in James Donaldson. Ameriška izdaja, 1885)
>
> Ker torej vemo, da »Boga ni mogoče zasmehovati«, moramo živeti tako, da bomo vredni njegovih zapovedi in slave ...Saj je dobro, da se odrečejo poželenjem, ki so v svetu, saj »vsako poželenje vojskuje proti duhu«; in »niti nečistniki, niti mehkužci, niti tisti, ki zlorabljajo človeštvo, ne bodo podedovali Božjega kraljestva«, niti tisti, ki počnejo stvari, ki so neskladne in neprimerne. (ibid., poglavje V)
>
> Služimo mu torej v strahu in z vsem spoštovanjem, tako kot nam je sam zapovedal, in kot so nam to zapovedali apostoli, ki so nam pridigali evangelij nam, ter preroki, ki so vnaprej oznanjali prihod Gospoda. (ibid., poglavje VI)

Tako kot drugi v Novi zavezi je tudi Polikarp učil, da bodo pravični, ne pa tisti, ki kršijo zapovedi, podedovali Božje kraljestvo.

Prav tako naj bi Polikarp poučeval naslednje:

> In naslednjo soboto je rekel: »Poslušajte mojo spodbudo, ljubljeni Božji otroci. Zaprisegel sem vam, ko so bili prisotni škofje, in zdaj

> vas vse ponovno spodbujam, da hodite dostojanstveno in vredno po Gospodovi poti... *Bodite pozorni* in *bodite pripravljeni; naj vaša srca ne bodo obremenjena;* nova zapoved o medsebojni ljubezni, Njegov prihod, ki se bo nenadoma razodel kot blisk, veliki sodni dan z ognjem, večno življenje, Njegovo nesmrtno kraljestvo. In vse, kar vas uči Bog, veste, ko preučujete navdihnjena Sveta pisma; vtisnite si to s peresom Svetega Duha v srca, da bodo zapovedi v vas ostale neizbrisne.« (Življenje Polikarpa, poglavje 24. J. B. Lightfoot, Apostolski očetje, zvezek 3.2, 1889, str. 488–506)

Melito iz Sardisa, ki je bil voditelj Božje cerkve okoli leta 170 n. št., je učil:

> »Zakon je namreč izšel v evangeliju – stari v novem, oba sta izšla skupaj iz Siona in Jeruzalema; zapoved je izšla v milosti, predobraz v dokončnem delu, jagnje v Sinu, ovca v človeku in človek v Bogu …
>
> A evangelij je postal razlaga zakona in njegovo
>
> izpolnitev, cerkev pa je postala zakladnica resnice...
>
> To je tisti, ki nas je rešil iz suženjstva v svobodo, iz teme v luč, iz smrti v življenje, iz tiranije v večno kraljestvo. (Melito. Homilija o pashi. Verzi 7, 40, 68. Prevod iz revije »Kerux: The Journal of Online Theology«.
> http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp)

Tako je bilo Božje kraljestvo znano kot nekaj večnega, ne le kot sedanja krščanska ali rimskokatoliška cerkev, in je vključevalo Božji zakon.

Še eno pismo iz sredine in konca 2. stoletja spodbuja ljudi, naj upajo na kraljestvo:

> Zato naj nihče izmed vas ne pretvarja več niti ne gleda nazaj, ampak naj se prostovoljno približa evangeliju Božjega kraljestva. (Rimski Klement. Priznanja, knjiga X, poglavje XLV. Izvleček iz Ante-Nicene Fathers, zvezek 8. Uredila sta Alexander Roberts in James Donaldson. Ameriška izdaja, 1886)

Poleg tega, čeprav ga očitno ni napisal član prave cerkve, besedilo iz sredine 2. stoletja z naslovom *Pastir Hermas* v prevodu Robertsa in Donaldsona štirinajstkrat uporablja izraz »Božje kraljestvo«.

Pravi kristjani in celo mnogi, ki so se le izpovedovali Kristusu, so v drugem stoletju vedeli nekaj o Božjem kraljestvu.

Celo rimskokatoliški in vzhodno-pravoslavni svetnik Irenej je razumel, da bodo kristjani po vstajenju vstopili v Božje kraljestvo. Poglejte, kaj je napisal okoli leta 180 n. št.:

> Takšno je namreč stanje tistih, ki so verovali, saj v njih neprestano prebiva Sveti Duh, ki jim ga je On podaril ob krstu in ga prejemnik obdrži, če hodi v resnici, svetosti, pravičnosti in potrpežljivem vztrajanju. Kajti ta duša doživi vstajenje v tistih, ki verujejo, telo pa ponovno sprejme dušo in skupaj z njo, po moči Svetega Duha, vstane in vstopi v Božje kraljestvo. (Sv. Irenej, škof v Lyonu. Prevedeno iz armenskega jezika: Armitage Robinson. Dokaz apostolskega oznanjanja, poglavje 42. Wells, Somerset, oktober 1879. Kot je bilo objavljeno v SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NEW YORK: THE MACMILLAN CO, 1920)

Teofil iz Antiohije je učil:

> Ko omenjam Njegovo dobroto; če ga imenujem Kraljestvo, omenjam le Njegovo slavo … Kajti če bi ga od začetka ustvaril nesmrtnega, bi ga ustvaril za Boga. … Torej ga ni ustvaril niti nesmrtnega niti smrtnega, ampak, kot smo že rekli zgoraj, sposobnega obojega; tako da bi, če bi se nagibal k stvarem nesmrtnosti in spoštoval Božjo zapoved, od Njega prejel nesmrtnost kot nagrado in postal Bog. (Teofil, Pismo Autoliku, 1:3, 2:27)

Rimskokatoliški svetnik Hipolit je v začetku tretjega stoletja zapisal:

> In prejeli boste nebeško kraljestvo, vi, ki ste med svojim bivanjem v tem življenju spoznali Nebeškega Kralja. In postali boste tovariš Božanstva in so-dedinik s Kristusom, ne boste več sužnji poželenj ali strasti in vas nikoli več ne bo izčrpala bolezen. Saj ste postali

> Bog: kajti kakršna koli trpljenja ste prestali, ko ste bili človek, vam jih je On dal, ker ste bili iz smrtnega testa, toda karkoli je v skladu z Bogom, da podeli, vam je Bog obljubil podeliti, ker ste bili povzdignjeni v božanstvo in rojeni v nesmrtnost. (Hipolit. Ovrženje vseh herezij, knjiga X, poglavje 30)

Cilj ljudi je, da postanejo božanski (kot dobesedni Božji otroci, prim. Psalm 82:6) v prihajajočem Božjem kraljestvu.

Prihajajoče Božje kraljestvo je bilo učenje prvotne katoliške cerkve (glej tudi naš brezplačen e-knjigo, ki je na voljo na ccog.org, z naslovom »Vera prvotne katoliške cerkve: Ali bi lahko ostanek skupine imel neprekinjeno apostolsko nasledstvo?«).

Težave v drugem in tretjem stoletju

Kljub splošnemu sprejemanju kraljestva se je v drugem stoletju pojavil vodja odpadnikov, nasprotnik zakona, imenovan Marcion. Marcion je pridigal proti Božjemu zakonu, soboti in dobesednemu Božjemu kraljestvu. Čeprav so ga Polikarp in drugi obsodili, je bil kar nekaj časa v stiku z rimsko cerkvijo in je očitno imel velik vpliv na njo.

V drugem in tretjem stoletju so se v Aleksandriji (Egipt) uveljavljali alegoristi. Mnogi alegoristi so nasprotovali nauku o dobesednem Božjem kraljestvu. Opozorite na poročilo o nekaterih od teh alegoristov:

> Dionizij se je rodil v plemeniti in premožni poganski družini v Aleksandriji in je bil izobražen v njihovi filozofiji. Zapustil je poganske šole, da bi postal učenec Origena, katerega je nasledil na čelu katehetske šole v Aleksandriji…
>
> Klement, Origen in gnostična šola so s svojimi domišljijskimi in alegoričnimi razlagami izkrivljali nauke svetih preroštev… si prislužili ime »alegoristi«. Nepos je javno nasprotoval alegoristom in trdil, da bo na zemlji vladal Kristus…
>
> Dionizij se je sporekal s privrženci Neposa in po njegovem mnenju… »takšno stanje, kot zdaj obstaja v Božjem kraljestvu«. To je prva omemba Božjega kraljestva, ki obstaja v sedanjem stanju cerkva…

> Nepos je obsodil njihovo zmoto in pokazal, da nebeško kraljestvo ni alegorično, ampak je dobesedno prihajajoče kraljestvo našega Gospoda v vstajenju k večnemu življenju...
>
> Tako se je zamisel o prihodu kraljestva v sedanjem stanju stvari porodila in razvila v gnostični šoli alegoristov v Egiptu med letoma 200 in 250 n. št., celo stoletje preden so škofje cesarstva začeli veljati za nosilce prestola…
>
> Klement je zamisel o Božjem kraljestvu pojmoval kot stanje resničnega duhovnega spoznavanja Boga. Origen jo je predstavil kot duhovni pomen, skrit v dobesednem besedilu Svetega pisma. (Ward, Henry Dana. Evangelij o kraljestvu: Kraljestvo, ki ni od tega sveta; ni v tem svetu; ampak bo prišlo v nebeški deželi, o vstajenju od mrtvih in o ponovni vzpostavitvi vseh stvari. Izdalo Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, str. 124–125)

Tako so, medtem ko je škof Nepos poučeval evangelij o Božjem kraljestvu, alegoristi poskušali oblikovati napačno, manj dobesedno razlago tega evangelija. Tudi škof Apollinaris iz Hierapolisa je približno v istem času poskušal boriti se proti zmotam alegoristov. Tisti, ki so resnično pripadali Božji cerkvi, so skozi zgodovino zagovarjali resnico o dobesednem Božjem kraljestvu.

Herbert W. Armstrong je pridigal evangelij o Kraljestvu in še več

V 20. stoletju je pokojni Herbert W. Armstrong, prvi vodja sodobne filadelfijske dobe Cerkve Božje (Razodetje 3:7–13), zapisal:

> Ker so *zavrnili* Kristusovo evangelij …, je moral svet na njegovo mesto postaviti nekaj drugega. Morali so izumiti *ponaredek!* Tako smo slišali, da se o Božjem kraljestvu govori zgolj kot o lepi frazi – lepem čustvu v človeških srcih –, kar ga zreducira na nezemeljsko, nerealno NIČ! Drugi so napačno predstavljali, da je »CERKEV« kraljestvo … Prerok Daniel, ki je živel 600 let pred Kristusom, je vedel, da je Božje kraljestvo resnično kraljestvo – vlada, ki vlada nad dejanskimi LJUDMI na zemlji …

Tukaj … je Božja razlaga tega, kaj JE BOŽJE KRALJESTVO: »In v dneh teh kraljev …« – tu je govora o desetih prstih, deloma iz železa in deloma iz krhke gline. To, če povežemo preroštvo iz Daniela 7 z Razodetjem 13 in 17, se nanaša na nove ZDRUŽENE DRŽAVE EVROPE, ki se zdaj oblikujejo … pred vašimi očmi! Razodetje 17:12 jasno navaja, da bo to zveza DESETIH KRALJEV ALI KRALJESTV, ki bodo (Raz. 17:8) obudili staro RIMSKO CESARSTVO …

Ko pride Kristus, pride kot KRALJ kraljev, ki bo vladal celotni zemlji (Raz 19,11–16); in NJEGOVO *KRALJESTVO – KRALJESTVO BOŽJE* –, kot je rekel Daniel, bo POŽRLO vsa ta svetovna kraljestva. Razodetje 11:15 to izraža s temi besedami: »Kraljestva tega sveta *so postala* KRALJESTVA NAŠEGA GOSPODA IN NJEGOVEGA KRISTUSA: in on bo vladal vekomaj«! To je BOŽJE KRALJESTVO. To je KONEC sedanjih vlad – da, tudi Združenih držav in britanskih narodov. Takrat bodo postala kraljestva – VLADE – Gospoda JESUSA KRISTUSA, takrat KRALJA kraljev nad celotno zemljo. To popolnoma POJASNI dejstvo, da je BOŽJE KRALJESTVO dobesedna VLADA. Tako kot je bilo Kaldejsko cesarstvo KRALJESTVO – tako kot je bilo tudi Rimsko cesarstvo KRALJESTVO –, tako je tudi BOŽJE KRALJESTVO vlada. Prevzelo bo VLADO NARODOV sveta. Jezus Kristus se je RODIL, da bi bil KRALJ – VLADAR! …

Isti Jezus Kristus, ki je pred več kot 1.900 leti hodil po hribih in dolinah Svete dežele ter po ulicah Jeruzalema, se bo ponovno vrnil. Rekel je, da se bo ponovno vrnil. Potem ko je bil križan, ga je Bog po treh dneh in treh nočeh obudil od mrtvih (Mt 12,40; Apg 2,32; 1 Kor 15,3–4). Vzpel se je na Božji prestol. Sedež vlade vesolja (Apostolska dela 1,9–11; Hebrejcem 1,3; 8,1; 10,12; Razodetje 3,21).

On je »plemič« iz prilike, ki je odšel k Božjemu prestolu – v »daljno deželo« –, da bi bil okronan za Kralja kraljev nad vsemi narodi, nato pa se vrnil na zemljo (Lk 19,12–27).

Ponovno, v nebesih bo ostal do »časov ponovne vzpostavitve vsega« (Apostolska dela 3:19–21). *Ponovna vzpostavitev* pomeni vrnitev v prejšnje stanje ali razmere. V tem primeru gre za ponovno

vzpostavitev Božje vlade na zemlji in s tem za ponovno vzpostavitev svetovnega miru ter utopičnih razmer.

Sedanji svetovni nemiri, stopnjujoče se vojne in spori bodo dosegli vrhunec v svetovnih težavah, tako velikih, da brez Božjega posredovanja ne bi preživel niti en človek (Mt 24,22). Na samem vrhuncu, ko bi vsak odlog pomenil iztrebljenje vsega življenja s tega planeta, se bo Jezus Kristus vrnil. Tokrat prihaja kot božanski Bog. Prihaja v vsej moči in slavi Stvarnika, ki vlada vesolju. (Mt 24,30; 25,31.) Prihaja kot »Kralj kraljev in Gospod gospodov« (Raz 19,16), da bi ustanovil svetovno nadvlado in vladal vsem narodom »z železno palico« (Raz 19,15; 12,5) …

Kristus ni dobrodošel?

A bo človeštvo vzklikalo od veselja in ga sprejelo v norem navdušenju in ekstazi – ali ga bodo sprejele celo cerkve tradicionalnega krščanstva?

Ne bodo! Verjele bodo – ker so jih zavedli lažni služabniki satana (2 Kor 11,13–15) –, da je on Antikrist. Cerkve in narodi bodo jezni zaradi njegovega prihoda (Raz 11,15 skupaj z 11,18), vojaške sile pa se bodo dejansko poskušale z njim spopasti, da bi ga uničile (Raz 17,14)!

Narodi bodo vpleteni v odločilno bitko prihajajoče tretje svetovne vojne, katere fronta bo v Jeruzalemu (Zah. 14,1–2), nato pa se bo Kristus vrnil. V nadnaravni moči se bo »boril proti tistim narodom«, ki se borijo proti njemu (verz 3). Popolnoma jih bo porazil (Raz. 17,14)! »Njegove noge bodo tisti dan stale na Oljski gori«, ki leži zelo blizu vzhodno od Jeruzalema (Zah. 14:4). (Armstrong HW. The Mystery of the Ages, 1984)

Sveto pismo razglaša, da se bo Jezus vrnil in da bo zmagal, vendar se bo ob njegovem povratku veliko ljudi borilo proti njemu (Razodetje 19:19). Mnogi bodo trdili (na podlagi napačnega razumevanja svetopisemskih preroštev, deloma pa tudi zaradi lažnih prerokov in mistikov), da je Jezus, ki se vrača, končni Antikrist!

Tudi naslednje je iz dela Herberta Armstronga:

> Prava vera – Božja resnica, okrepljena z Božjo ljubeznijo, ki jo podeljuje Sveti Duh... NEOPISLJIVA RADOST spoznavanja Boga in Jezusa Kristusa – spoznavanja RESNICE – in topline Božje božanske LJUBEZNI! ...
>
> Učenja Božje prave Cerkve so preprosto tista o »življenju po vsaki besedi« Svetega pisma …
>
> Ljudje se bodo odvrnili od poti »jemljenja« k poti »dajanja« – Božji poti ljubezni.
>
> NOVA CIVILIZACIJA bo zdaj prevzela zemljo! (ibid)

NOVA CIVILIZACIJA je Božje kraljestvo. Oznanjanje, da bo prišla nova civilizacija, ki bo temeljila na ljubezni, je bistven del tega, o čemer govori pravo evangelij kraljestva, ki sta ga učila Jezus in njegovi učenci. To je tisto, kar pridigamo v Cerkvi Boga, *ki nadaljuje* njegovo delo.

Herbert Armstrong se je zavedel, da je Jezus učil, da je človeška družba, tudi ko misli, da hoče biti poslušna, zavrnila »pot dajanja« v življenju, pot ljubezni. Zdi se, da skoraj nihče ne razume pravilno pomena tega, kar je Jezus učil.

Odrešitev skozi Jezusa je del evangelija

Nekateri, ki so prebrali do sem, se verjetno sprašujejo o vlogi Jezusove smrti pri odrešitvi. Da, njegova smrt je del evangelija, o katerem sta pisala tako Novo zaveza kot Herbert W. Armstrong.

Novo zaveza kaže, da evangelij vključuje odrešitev skozi Jezusa:

> [16] Kajti ne sramujem se evangelija Kristusa, saj je to Božja moč za odrešitev vsakomur, ki veruje, najprej Judu, pa tudi Grku (Rimljanom 1:16).
>
> [4] Zato so tisti, ki so bili razpršeni, odšli povsod in oznanjali besedo. [5] Nato je Filip odšel v mesto Samarije in jim oznanjal Kristusa. … [12] Ko pa so verjeli Filipu, ko je oznanjal stvari o Božjem kraljestvu in

imenu Jezusa Kristusa, so se krstili tako moški kot ženske. … [25] Ko so torej pričevali in oznanjali Gospodovo besedo, so se vrnili v Jeruzalem, pri tem pa so oznanjali evangelij v mnogih samarijskih vaseh. [26] Tedaj je angel Gospodov spregovoril Filipu … [40] Filipa so našli v Azotu. Ko je potoval skozi, je oznanjal v vseh mestih, dokler ni prišel v Cezarejo. (Apostolska dela 8:4, 5, 12, 25, 26, 40)

[18] jim je oznanjal Jezusa in vstajenje. (Apostolska dela 17:18)

[30] Nato je Pavel dve leti preživel v svoji najeti hiši in sprejemal vse, ki so prišli k njemu, [31] **oznanjal Božje kraljestvo in** z vso zanesljivostjo **poučeval o stvareh, ki se tičejo Gospoda Jezusa Kristusa**, in nihče mu ni preprečeval. (Apostolska dela 28:30–31)

Upoštevajte, da je pridiga vključevala Jezusa IN kraljestvo. Na žalost v naukih grško-rimskih cerkva pogosto manjka pravilno razumevanje evangelija o Božjem kraljestvu.

Pravzaprav nas je Bog, da bi nam pomagal postati del tega kraljestva, tako zelo ljubil, da je poslal Jezusa, da umre za nas (Janez 3,16–17), in nas rešuje po svoji milosti (Efežanom 2,8). In to je del dobre novice (Apostolska dela 20,24).

Evangelij o Božjem kraljestvu je tisto, kar svet potrebuje, toda ...

Prizadevanje za mir (Matej 5,9) in delanje dobrega sta vredna cilja (prim. Galatijci 6,10). Vendar mnogi svetovni voditelji, vključno z verskimi, verjamejo, da bo mir in blaginjo prineslo mednarodno sodelovanje ljudi, ne pa Božje kraljestvo. In čeprav bodo dosegli nekaj začasnih uspehov, ne bodo le neuspešni, ampak bodo nekatera njihova človeška prizadevanja na koncu pripeljala planet Zemljo do točke, ko bi bilo življenje nevzdržno, če se Jezus ne bi vrnil, da bi vzpostavil Svoje kraljestvo (Matej 24:21–22). Človeško popravljanje Zemlje brez Boga je prazno in lažno evangelij (Psalm 127:1).

Mnogi na svetu poskušajo sestaviti pol-verski babilonski mednarodni načrt za vzpostavitev novega svetovnega reda v 21. stoletju. To je nekaj, kar je Cerkev Boga, *ki nadaljuje,* obsodila že od svojega nastanka in namerava še

naprej obsoditi. Odkar je Satan pred skoraj 6000 leti zapeljal Evo, da je nasedla neki različici njegovega evangelija (1. Mojzesova knjiga 3), mnogi ljudje verjamejo, da vedo bolje od Boga, kaj bo izboljšalo njih in svet.

Po Svetem pismu bo za to potrebna kombinacija vojaškega voditelja v Evropi (imenovanega Kralj Severa, znanega tudi kot Zver iz Razodetja 13:1–10) in verskega voditelja (imenovanega lažni prerok, znanega tudi kot končni Antikrist in dvoroga Zver iz Razodetja 13:11–17) iz mesta na sedmih gričih (Razodetje 17:9,18), da se vzpostavi »babilonski« (Razodetje 17 in 18) svetovni red. Čeprav človeštvo potrebuje Kristusov ponovni prihod in vzpostavitev njegovega kraljestva, mnogi na svetu v 21. stoletju ne bodo posvetili pozornosti temu sporočilu – še naprej bodo verjeli v različne različice Satanovega lažnega evangelija. Toda svet bo prejel pričevanje.

Spomnimo se, da je Jezus učil:

> 14 In to evangelij o kraljestvu se bo oznanjalo po vsem svetu kot pričevanje vsem narodom, in potem bo prišel konec. (Matej 24:14)

Upoštevajte, da bo evangelij o kraljestvu dosegel svet kot pričevanje, šele potem bo prišel konec. Ta »konec« je začetek »velike stiske«.

Za to obstaja več razlogov.

Eden od njih je, da Bog želi, da svet sliši pravo evangelijsko sporočilo pred začetkom velike stiske (katere začetek je prikazan v Mateju 24:21). Tako je evangelijsko sporočilo pričevanje in opozorilo (prim. Ezekiel 3; Amos 3:7). To bo pred Jezusovim povratkom privedlo do več spreobrnitev med pogani (Rimljanom 11:25) in med Izraelci (Rimljanom 9:27).

Drugi razlog je, da bo bistvo tega sporočila v nasprotju s stališči vzpenjajoče se moči Zveri, Kralja Severa, skupaj z Lažnim prerokom, končnim Antikristom. Ti dva bosta v bistvu obljubljala mir skozi človeška prizadevanja in verske kompromise, vendar bo to vodilo k koncu (Matej 24:14–22) in uničenju (prim. 1 Tesaloničanom 5:3).

Čeprav Sveto pismo pravi, da se moramo boriti za prvotno pravo vero (Judov pismo 3), da je Božja beseda resnica (Janez 17:17) in da se morajo pravi kristjani ločiti od tistih, ki sklepajo kompromise s poganstvom (2.

Korinčanom 6:14–17), bodo mnogi trdili, da njihovo »evangelij« (dobra novica) vključuje kompromis, da bi lahko obstajala mir in enotnost. Na žalost bodo mnogi med tistimi, ki spodbujajo ekumenske in medverske agende Zveri in Lažnega preroka (končnega Antikrista), pravo evangelij Božjega kraljestva šteli za lažno evangelij.

Zaradi znamenj in lažnih čudežev, povezanih z njimi (2 Tesaloničanom 2:9), se bo večina sveta odločila verjeti laži (2 Tesaloničanom 2:9–12) namesto evangelijskemu sporočilu. Zaradi napačnih obsodb tisočletnega Božjega kraljestva s strani rimokatoličanov, vzhodnih pravoslavcev, luterancev in drugih bodo mnogi napačno trdili, da je sporočilo tisočletnega evangelija o Božjem kraljestvu lažni evangelij, povezan z Zverjo in Antikristom.

Pred začetkom Velike stiske bodo zvesti filadelfijski kristjani (Razodetje 3:7–13) dosegli svet (Matej 24:14), oznanjali tisočletno evangelijsko sporočilo o Božjem kraljestvu in svetu razkrivali, kaj nameravajo storiti nekateri svetovni voditelji (vključno z Zverjo in Lažnim prerokom).

Podpirali bodo širjenje sporočila svetu, da bo Zver, vladar severne sile, skupaj z lažnim prerokom, končnim Antikristom, na koncu uničila (skupaj z nekaterimi svojimi zavezniki) ZDA ter anglosaksonske države Združenega kraljestva, Kanade, Avstralije in Novo Zelandijo (Daniel 11:24,39) ter da bodo kmalu zatem uničili arabsko-islamsko konfederacijo (Daniel 11:40–43), delovali kot orodja demonov (Razodetje 16:13–14) in se na koncu spopadli z Jezusom Kristusom ob njegovem povratku (Razodetje 16:14; 19:19–20). Zvesti Filadelfijci (Razodetje 3:7–13) bodo oznanjali, da se bo tisočletno Božje kraljestvo kmalu začelo.

To bo verjetno sprožilo veliko medijskega poročanja in prispevalo k izpolnitvi Mateja 24:14. Mi v Cerkvi Boga, ki *nadaljuje* delo, pripravljamo literaturo (v več jezikih), dopolnjujemo spletne strani in sprejemamo druge ukrepe za pripravo na »kratko delo« (prim. Rimljanom 9:28), ki bo pomagalo pripeljati do Božje odločitve, da je bilo za Mateja 24:14 zadostno poskrbljeno kot pričevanje o prihajajočem koncu.

»Lažni evangelij«, ki ga bodo oznanjali svetovni voditelji (verjetno nekakšen »nov« tip vrhunskega voditelja Evrope skupaj s kompromitiranim papežem, ki *se* bo *skliceval* na neko obliko katolicizma), jim ne bo všeč – ne

bodo hoteli, da svet izve, kaj bodo v resnici storili (in morda sprva tega sami sploh ne bodo verjeli, prim. Izaija 10:5–7). Tudi oni in/ali njihovi podporniki bodo verjetno lažno učili, da bodo zvesti filadelfijski kristjani zagovarjali ekstremistično doktrino (milenarizem) o prihodu antikrista. Kakršna koli obsodba, ki jo bodo oni in/ali njihovi privrženci izrekli proti filadelfijskim vernikom in Cerkvi Boga, ki *nadaljuje* delo, bo sprožila preganjanje (Daniel 11:29–35; Razodetje 12:13–15). To bo vodilo tudi do konca – do začetka Velike stiske (Matej 24:21; Daniel 11:39; prim. Matej 24:14–15; Daniel 11:31) ter do 3 ½-letnega obdobja zaščite za zvestih filadelfijskih kristjanov (Razodetje 3:10; 12:14–16).

Zver in lažni prerok bosta poskušala s silo, gospodarskim izsiljevanjem, znamenji, lažnimi čudeži, umori in drugimi pritiski (Razodetje 13:10–17; 16:14; Daniel 7:25; 2 Tesaloničanom 2:9–10) prevzeti nadzor. Kristjani bodo vprašali:

> [10] »Kako dolgo še, o Gospod, sveti in resnični, dokler ne boš sodil in maščeval naše krvi nad tistimi, ki prebivajo na zemlji?« (Razodetje 6:10)

Skozi stoletja se je Božje ljudstvo spraševalo: »Kako dolgo bo trajalo, preden se Jezus vrne?«

Čeprav ne poznamo dneva niti ure, na podlagi številnih svetopisemskih mest (npr. Matej 24:4–34; Psalm 90:4; Ozej 6:2; Luka 21:7–36; Hebrejcem 1:1–2; 4:4,11; 2. Petrov 3:3–8; 1. Tesaloničanom 5:4), pri čemer se nekateri deli teh besedil že izpolnjujejo.

Če Jezus ne bo posredoval, bo človeštvo uničilo vse življenje:

> [21] Takrat bo namreč velika stiska, kakršne ni bilo od začetka sveta do sedaj, ne, niti nikoli ne bo. [22] In če ne bi bili ti dnevi skrajšani, ne bi se rešilo nobeno človeško bitje; toda zaradi izbranih bodo ti dnevi skrajšani. (Matej 24:21–22)

> [29] Takoj po stiski tistih dni se bo sonce zatemnilo in luna ne bo dajala svoje svetlobe; zvezde bodo padale z neba in nebeške sile se bodo pretresle. [30] Takrat se bo na nebu pojavilo znamenje Sina človeka, in takrat bodo vsi narodi zemlje žalovali in bodo videli Sina

človeka, kako prihaja na nebeških oblakih z močjo in veliko slavo. [31] In poslal bo svoje angele z močnim zvokom trobente, in ti bodo zbrali njegove izbrance iz vseh štirih vetrov, od enega konca nebes do drugega. (Matej 24:29–31)

Božje kraljestvo je tisto, kar svet potrebuje.

Ambasadorji Kraljestva

Kakšna je vaša vloga v Kraljestvu?

Če si pravi kristjan, moraš prav zdaj biti ambasador Jezusa in Božjega kraljestva. Poglej, kaj je zapisal apostol Pavel:

> [20] Mi pa smo Kristusovi ambasadorji, kakor da bi Bog skozi nas prosil: v Kristusovem imenu vas prosimo, spravite se z Bogom. (2 Korinčanom 5:20)

> [14] Zato stojte trdno, opasani s resnico, oblečeni v oklep pravičnosti, [15] in obuti v pripravljenost evangelija miru; [16] predvsem pa vzemite ščit vere, s katerim boste lahko ugasnili vse ognjene puščice hudobnega. [17] In vzemite čelado odrešitve ter meč Duha, ki je Božja beseda; [18] vedno molite z vsemi molitvami in prošnjami v Duhu, pri tem pa bodite budni z vso vztrajnostjo in prošnjami za vse svete— [19] in zame, da mi bo dana beseda, da bom lahko pogumno odprl usta in razglasil skrivnost evangelija, [20] za katerega sem ambasador v verigah; da bom v njem lahko govoril pogumno, kakor moram govoriti. (Efežanom 6,14–20)

Kaj je veleposlanik? *Merriam-Webster* navaja naslednjo definicijo:

> 1**:** uradni odposlanec; *zlasti***:** diplomatski predstavnik najvišjega ranga, akreditiran pri tuji vladi ali vladarju kot stalni predstavnik svoje vlade ali vladarja ali imenovan za posebno in pogosto začasno diplomatsko nalogo
>
> 2 *a***:** pooblaščeni predstavnik ali sel

Če ste pravi kristjan, ste uradni odposlanec za Kristusa! Poglejte, kaj je zapisal apostol Peter:

> [9] Vi pa ste izbrani rod, kraljevsko duhovništvo, sveto ljudstvo, Njegovo posebno ljudstvo, da bi oznanjali slavo Tistega, ki vas je poklical iz teme v Svojo čudovito luč; [10] ki nekoč niste bili ljudstvo, zdaj pa ste Božje ljudstvo, ki niste prejeli usmiljenja, zdaj pa ste ga prejeli. (1. Petrov 2:9–10)

Kot kristjani moramo biti del svetega naroda.

Kateri narod je zdaj svet?

No, zagotovo nobeno od kraljestev tega sveta – toda na koncu bodo tudi ta postala del Kristusovega kraljestva (Razodetje 11:15). Sveto je Božje ljudstvo, Njegovo kraljestvo.

Kot ambasadorji se običajno ne vključujemo v neposredno politiko narodov tega sveta. Vendar moramo že zdaj živeti po Božjem načinu življenja (glej tudi brezplačno e-knjigo, ki je na voljo na www.ccog.org z naslovom: *Kristjani: Ambasadorji Božjega kraljestva, Svetopisemska navodila za življenje kot kristjan*). Če že zdaj živimo po Božjem načinu življenja, bolje spoznamo, zakaj so Božje poti najboljše, da bomo v Njegovem kraljestvu lahko kralji in duhovniki ter vladali s Kristusom na zemlji:

> [5] Tistemu, ki nas je ljubil in nas s svojo lastno krvjo očiščil od naših grehov, [6] in nas je naredil za kralje in duhovnike svojemu Bogu in Očetu, njemu naj bo slava in vladavina vekomaj. Amen. (Razodetje 1:5–6)

> [10] in nas je naredil za kralje in duhovnike našemu Bogu; in vladali bomo na zemlji. (Razodetje 5:10)

Eden od prihodnjih vidikov tega, da bomo postali kralji in duhovniki, bo poučevanje tistih, ki bodo takrat še smrtniki, kako hoditi po Božjih poteh:

> [19] Ljudstvo bo namreč prebivalo v Sionu v Jeruzalemu; ne boš več jokala. On ti bo zelo milostiv ob zvoku tvojega joka; ko ga bo slišal, ti bo odgovoril. [20] In čeprav ti Gospod daje kruh stiske in vodo

trpljenja, tvoji učitelji pa se ne bodo več umaknili v kot, ampak tvoje oči bodo videle tvoje učitelje. [21] Tvoja ušesa bodo slišala besedo za seboj, ki bo rekla: »To je pot, hodi po njej,« kadarkoli se obrneš na desno ali kadarkoli se obrneš na levo. (Izaija 30:19–21)

Čeprav je to preroštvo za tisočletno kraljestvo, morajo biti kristjani v tem času pripravljeni na poučevanje:

[12] … zdaj bi že morali biti učitelji, (Hebrejcem 5:12)

[15] Posvetite pa Gospoda Boga v svojih srcih in bodite vedno pripravljeni, da vsakomur, ki vas vpraša za razlog upanja, ki je v vas, odgovorite s krotkostjo in strahom: (1. Petrov 3:15, KJV)

Sveto pismo kaže, da bodo mnogi izmed bolj zvestih kristjanov tik pred začetkom Velike stiske poučevali mnoge:

[33] In tisti izmed ljudstva, ki razumejo, bodo poučevali mnoge (Daniel 11:33;)

Zato je učenje in rast v milosti in znanju (2. Petrov 3:18) nekaj, kar bi morali početi že zdaj. Jezus je rekel: »Bili boste moji priče v Jeruzalemu, po vsej Judeji in Samariji ter do konca zemlje« (Apostolska dela 1:8). Del vaše vloge v Božjem kraljestvu je, da ste sposobni poučevati.

Za bolj zvestih, filadelfijskih kristjanov (Razodetje 3:7–13) pa bo to vključevalo tudi podporo pomembnemu evangelijskemu pričevanju pred začetkom tisočletnega Božjega kraljestva (prim. Matej 24:14).

Ko bo Božje kraljestvo vzpostavljeno, bo Božje ljudstvo uporabljeno za pomoč pri obnovi poškodovanega planeta:

[12] Tisti med vami bodo obnovili stare ruševine; postavili boste temelje za mnoge rodove; in imenovali vas bodo »Popravljalec razpok«, »Obnovitelj ulic za bivanje«. (Izaija 58:12)

Tako bo Božje ljudstvo, ki je v tem veku živelo po Božji poti, v tem času obnove med tisočletjem olajšalo ljudem bivanje v mestih (in drugod).

Svet bo resnično postal boljši kraj. Že zdaj moramo biti Kristusovi ambasadorji, da bomo lahko služili tudi v Njegovem kraljestvu.

Pravo evangelijsko sporočilo spreminja

Jezus je rekel: »Če ostanete v moji besedi, ste resnično moji učenci. 32 In spoznali boste resnico, in resnica vas bo osvobodila« (Janez 8:31–32). Spoznavanje resnice o evangeliju Božjega kraljestva nas osvobaja iz pasti lažnih upov tega sveta. Lahko pogumno podpiramo načrt, ki deluje – Božji načrt! Satan je zavedel ves svet (Razodetje 12,9), Božje kraljestvo pa je prava rešitev. Moramo se zavzemati za resnico in jo zagovarjati (prim. Janez 18,37).

Sporočilo evangelija ne govori le o osebni odrešitvi. Dobra novica o Božjem kraljestvu naj bi človeka spremenila že v tem življenju:

> [2] In ne prilagajajte se temu svetu, ampak se spremenite z obnovo svojega uma, da boste lahko preizkusili, kaj je tista dobra, sprejemljiva in popolna Božja volja. (Rimljanom 12,2)

Pravi kristjani se spremenijo, da bi služili Bogu in drugim:

> [22] Služabniki, poslušajte v vsem svoje zemeljske gospodarje, ne le za videz, da bi ugajali ljudem, ampak v iskrenosti srca, v strahu pred Bogom. [23] In karkoli delate, delajte iz srca, kakor za Gospoda in ne za ljudi, [24] vedoč, da boste od Gospoda prejeli nagrado v obliki dediščine; kajti služite Gospodu Kristusu. (Kološanom 3,22–24)

> [28] Ker torej prejemamo kraljestvo, ki se ne more pretresati, imejmo milost, po kateri bomo lahko Bogu služili na sprejemljiv način, s spoštovanjem in pobožnim strahom. (Hebrejcem 12:28)

Pravi kristjani živijo drugače kot svet. Kar zadeva pravo in narobe, dajemo prednost Božjim merilom pred svetovnimi. Pravični živijo po veri (Hebrejcem 10:38), saj je v tem času potrebna vera, da bi živeli po Božji poti. Kristjani so veljali za tako drugačne od sveta, v katerem so živeli, da so njihov način življenja v Novi zavezi imenovali »Pot« (Apostolska dela 9:2; 19:9; 24:14,22). Svet živi sebično, zaveden pod Satanovim vplivom, na tistem, kar se imenuje »Kainova pot« (Judovo pismo 11).

Evangelij o Božjem kraljestvu je sporočilo pravičnosti, veselja in miru (Rimljanom 14,17). Preroška beseda, pravilno razumljena, je tolažba (prim. 1 Korinčanom 14,3; 1 Tesaloničanom 4,18), še zlasti ko opazujemo, kako se svet ruši (prim. Luka 21,8–36). Pravi krščanski način življenja vodi k duhovni izobilici in telesnim blagoslovom (Marko 10,29–30). To je del razloga, zakaj tisti, ki ga živijo, razumejo, da svet potrebuje Božje kraljestvo. Kristjani smo ambasadorji Božjega kraljestva.

Kristjani polagamo svojo upanje v duhovno, ne v telesno, čeprav živimo v telesnem svetu (Rimljanom 8:5–8). Imamo »upanje evangelija« (Kološanom 1:23). To je nekaj, kar so razumeli zgodnji kristjani, česar pa mnogi, ki se danes izpovedujejo Jezusu, ne razumejo v polni meri.

6. Grško-rimske cerkve učijo, da je Kraljestvo pomembno, vendar...

Grško-rimske cerkve verjamejo, da poučujejo o vidikih Božjega kraljestva, vendar imajo težave z resničnim razumevanjem, kaj to kraljestvo pravzaprav je. Na primer, *Katoliška enciklopedija* o tem kraljestvu uči naslednje:

> Kristusovo … Na vsaki stopnji njegovega poučevanja so prihod tega kraljestva, njegovi različni vidiki, njegov natančen pomen in način, na katerega ga je mogoče doseči, osrednji del njegovih govorov, tako zelo, da se njegov govor imenuje »evangelij o kraljestvu«...začeli so govoriti o Cerkvi kot o »Božjem kraljestvu«; prim. Kol 1,13; 1 Tes 2,12; Raz 1,6, 9; 5,10 itd. … to pomeni Cerkev kot to božansko ustanovo … (Papež H. Božje kraljestvo. Katoliška enciklopedija, zvezek VIII. 1910)

Čeprav je zgornje besedilo navajalo »Kol 1,13; 1 Tes 2,12; Raz 1,6, 9; 5,10«, boste, če jih poiščete, ugotovili, da noben od teh verzov ne govori o ***tem***, da bi bila ***Cerkev*** Božje kraljestvo. Učijo, da bodo verniki del Božjega kraljestva ali da je to Jezusovo kraljestvo. Sveto pismo opozarja, da bodo mnogi spremenili evangelij ali se obrnili k drugemu, lažnemu (Gal 1,3–9). Na žalost so to storili različni ljudje.

Jezus je učil: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu razen skozi mene« (Janez 14:6). Peter je učil: »Niti ni odrešitve v nikomer drugem, saj ni pod nebom nobenega drugega imena, danega med ljudmi, po katerem bi morali biti odrešeni« (Apostolska dela 4:12). Peter je Judom povedal, da morajo vsi imeti vero, da se pokesajo in sprejmejo Jezusa, da bodo odrešeni (Apostolska dela 2:38).

V nasprotju s tem je pokojni papež Frančišek učil, da se ateisti brez Jezusa lahko rešijo z dobrimi deli! Uči tudi, da se Judje lahko rešijo, ne da bi sprejeli Jezusa! Poleg tega se zdi, da on in nekateri grško-rimski verniki menijo, da je nebiblijska različica »Marije« ključ do evangelija ter hkrati ključ do ekumenske in medverske enotnosti. Žal oni in drugi ne razumejo

pomembnosti Jezusa niti pravega evangelija Božjega kraljestva. Mnogi širijo lažna evangelija.

Mnogi želijo hoditi po tem, kar vidijo, in imeti vero v svet. Novo zaveza uči, da morajo kristjani gledati navzgor:

> [2] Usmerite svoje misli v stvari zgoraj, ne v stvari na zemlji. (Kološanom 3:2)

> [7] Kajti hodimo po veri, ne po vidu. (2 Korinčanom 5:7)

Vendar je papež Pij XI. v bistvu učil, naj hodimo po tem, kar vidi v svoji cerkvi:

> ... katoliška cerkev ... je Kristusovo kraljestvo na zemlji. (Pijeva enciklika *Quas Primas*).

Spletna stran *CatholicBible101* trdi: »Božje kraljestvo je na zemlji ustanovil Jezus Kristus leta 33 n. št. v obliki svoje Cerkve, ki jo vodi Peter ... katoliške Cerkve.« Vendar tisočletno Božje kraljestvo ni tukaj, niti ni rimska cerkev. Ko bo prišlo, bo na zemlji. Čeprav ima prava Božja cerkev »ključe kraljestva« (Matej 16:19), so tisti, ki trdijo, da je cerkev Božje kraljestvo, »odvzeli ključ znanja« (Luka 11:52).

Rimska cerkev tako odločno uči proti kmalu prihajajočemu zemeljskemu tisočletnemu Božjemu kraljestvu, da je to v bistvu edina »antikristova doktrina«, navedena v uradnem *Katekizmu katoliške cerkve*:

> **676** Prevara Antikrista se v svetu že začenja oblikovati vsakič, ko se trdi, da se bo v zgodovini uresničilo tisto mesijansko upanje, ki se lahko uresniči šele onkraj zgodovine skozi eshatološki sodni dan. Cerkev je zavrnila celo spremenjene oblike te ponarejenosti prihodnjega kraljestva pod imenom milenarizem … (Katekizem katoliške cerkve. Imprimatur Potest + kardinal Joseph Ratzinger. Doubleday, NY 1995, str. 194)

Na žalost bodo tisti, ki se strinjajo s tem stališčem, na koncu imeli velike težave z oznanjevanjem evangelija o Božjem kraljestvu. Nekateri bodo sprejeli grozne ukrepe proti tistim, ki ga oznanjujejo (Daniel 7,25; 11,30–

36). A morda si mislite: ali ne bodo vsi, ki izpovedujejo Jezusa kot Gospoda, v kraljestvu? Ne, ne bodo. Poglejte, kaj je rekel Jezus:

> [21] »Ne vsak, ki mi pravi: ›Gospod, Gospod‹, bo vstopil v nebeško kraljestvo, ampak tisti, ki izpolnjuje voljo mojega Očeta v nebesih. [22] Mnogi mi bodo tisti dan rekli: ›Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem imenu preroštvovali, v tvojem imenu izganjali demone in v tvojem imenu storili mnoge čudeže?‹ [23] In takrat jim bom rekel: ‚Nikoli vas nisem poznal; odstopite od mene, vi, ki delate brezbožnost!‘ (Matej 7,21–23)

Apostol Pavel je opozoril, da je »skrivnost brezbožnosti« v njegovem času »že delovala« (2 Tesaloničanom 2:7). Ta brezbožnost je povezana tudi z nečim, pred čimer Sveto pismo svari v zadnjih časih in kar se imenuje »Skrivnost, Velika Babilon« (Razodetje 17:3–5).

»Skrivnost brezbožnosti« je povezana s tistimi, ki se izjavljajo za kristjane, a verjamejo, da si jim ni treba prizadevati za spoštovanje Božjih desetih zapovedi itd. in/ali da obstaja veliko sprejemljivih izjem od njih in/ali da obstajajo sprejemljive oblike pokore za kršenje Božjega zakona; tako, čeprav menijo, da imajo neko obliko Božjega zakona, ne živijo oblike krščanstva, ki bi jo Jezus ali njegovi apostoli priznali kot legitimno.

Mnogi, ki se imajo za kristjane, so podobni farizejem, ki so kršili Božje zapovedi, a so trdili, da so njihove tradicije to dopuščale – Jezus je takšen pristop obsodil (Matej 15,3–9)! Tudi Izaija je opozoril, da se bodo ljudje, ki trdijo, da so Božji, uprli Njegovi postavi (Izaija 30,9). Na žalost je ta brezbožna upornost nekaj, kar opazujemo še danes.

Še ena »skrivnost« se zdi v tem, da rimska cerkev verjame, da bodo njene militaristične ekumenske in medverske agende pripeljale do miru in nebiblijske različice Božjega kraljestva na zemlji. Sveto pismo svari pred prihajajočo ekumensko enotnostjo, za katero uči, da bo nekaj let uspešna (opomba: prikazana je *Nova jeruzalemska biblija*, prevod, ki ga je odobrila rimskokatoliška cerkev):

> [4] Poklonili so se zmaju, ker je zverji podelil svojo oblast; in poklonili so se tudi zverji ter rekli: »Kdo se lahko primerja z zverjo? Kdo se

lahko z njo spopade?« [5] Zveri je bilo dovoljeno, da izreka svoje hvalisanje in bogokletstva ter da deluje štiriinštirideset mesecev; [6] in je izrekala svoja bogokletstva proti Bogu, proti njegovemu imenu, njegovemu nebeškemu šotoru in vsem, ki so tam zaščiteni. [7] Dovoljeno ji je bilo voditi vojno proti svetnikom in jih premagati, podeljena pa ji je bila oblast nad vsakim rodom, ljudstvom, jezikom in narodom; [8] in vsi ljudje na svetu jo bodo častili, to je vsi, katerih imena niso bila zapisana od ustanovitve sveta v knjigi življenja žrtvenega Jagnjeta. [9] Kdor ima ušesa, naj posluša: [10] Tisti, ki so namenjeni ujetništvu, naj gredo v ujetništvo; tisti, ki so namenjeni smrti z mečem, naj umrejo z mečem. Zato morajo svetniki imeti vztrajnost in vero. (Razodetje 13,4–10, NJB)

Sveto pismo svari pred združitvijo Babilona v zadnjih časih:

[1] Eden od sedmih angelov, ki so imeli sedem skodelic, je prišel k meni in rekel: »Pridi sem, da ti pokažem kazen velike nečistnice, ki sedi na prestolu ob obilnih vodah, [2] s katero so se nečistili vsi kralji zemlje in ki je opojila vse prebivalstvo sveta z vinom svoje nečistosti.« [3] V duhu me je odpeljal v puščavo, in tam sem videl žensko, ki je jahala škrlatno zver z sedmimi glavami in desetimi rogi, po kateri so bili povsod napisani bogokletni nazivi. [4] Ženska je bila oblečena v škrlat in purpur ter se je bleščala v zlatu, draguljih in biserih; v roki je držala zlato čašo, napolnjeno z gnusno umazanijo svojega nečistovanja; [5] **na čelu pa je imela napisano ime, skrivnostno ime: »Veliki Babilon, mati vseh prostitutk in vseh umazanih dejanj na zemlji**.« [6] Videl sem, da je bila pijana, pijana od krvi svetnikov in krvi Jezusovih mučencev; in ko sem jo videl, sem bil popolnoma zmeden. (Razodetje 17,1–6, NJB)

[9] »Tu je potrebna modrost. **Sedem glav so sedem gričev**, na katerih sedi ženska … [18] Ženska, ki si jo videl, je **veliko mesto,** ki ima oblast nad vsemi vladarji na zemlji.« (Razodetje 17,9.18, NJB)

[1] Potem sem videl drugega angela, ki je prišel z nebes, in mu je bila dana velika oblast; zemlja je zasijala v njegovi slavi. [2] Z vso močjo je zaklical: »Padel je Babilon, padel je **Babilon Veliki**, in postal je zatočišče demonov ter bivališče vsakega umazanega duha in vsake

umazane, gnusne ptice. [3] Vse narode so se do sitega napile vina njenega nečistovanja; vsak kralj na zemlji se je z njo nečistoval, in vsak trgovec se je obogatil zaradi njenega razuzdanja.« [4] Iz nebes se je oglasil še en glas; slišal sem ga reči: **»Pojdite ven, moje ljudstvo, stran od nje, da ne boste imeli deleža v njenih zločinih in da ne boste trpeli istih nadlog**. [5] Njeni grehi segajo do nebes, in Bog ima njene zločine v mislih: ravnajte z njo tako, kot je ona ravnala z drugimi. [6] Plačati ji je treba dvojno vsoto, ki jo je izsilila. Piti bo morala dvakrat močnejši kelih svoje lastne mešanice. [7] Vsakemu njenemu razkošju in vsaki njeni orgiji bo ustrezala mučitev ali agonija. »Kot kraljica sem na prestolu,« misli; »nisem vdova in nikoli ne bom izkusila izgube bližnjega.« [8] Zaradi tega bodo v enem dnevu nad njo padle nadloge: bolezen, žalovanje in lakota. Bila bo popolnoma uničena. Gospod Bog, ki jo je obsodil, je mogočen.« [9] »Za njo bodo žalovali in jokali kralji zemlje, ki so se z njo prostituirali in z njo prirejali orgije. Vidijo dim, ko gori, (Razodetje 18,1–9, NJB)

V knjigi Zaharija Sveto pismo svari pred prihodom Babilona in kaže, da se prava enotnost ne bo uresničila, dokler se Jezus *ne* vrne:

[10] Pazite! Pazite! Bežite iz dežele na severu – pravi Jahve –, kajti razpršil sem vas v štiri vetrove nebes – pravi Jahve. [11] Pazite! Pobegnite, **Sion, ki zdaj živite z hčerjo Babilona!**

[12] Kajti Jahve Sabaot pravi to, saj mi je Slava naročila

o narodih, ki so te oplenili: ‚Kdor se te dotakne, se dotakne zrenice mojega očesa.' [(13)] Glej, zdaj bom zamahnil z roko nad njimi in jih bodo oplenili tisti, ki so jih zasužnjili. Takrat boste spoznali, da me je poslal Jahve Sabaot! [14] Pojte, veselte se, hči Siona, kajti zdaj prihajam, da bom prebival med vami – pravi Jahve! [15] In tisti dan se bo mnogo narodov spreobrnilo k Jahvi. Da, postali bodo njegovo ljudstvo in bodo živeli med vami. Takrat boste vedeli, da me je Jahve Sabaot poslal k vam! [16] Jahve bo prevzel Judovo, svoj delež v Sveti deželi, in Jeruzalem bo spet postal njegov izbranec. (Zaharija 2:10–16, NJB; opomba: v različicah KJV/NKJV so ti verzi navedeni kot Zaharija 2:6–12)

Čeprav je sodelovanje v nekaterih zadevah lahko dobro, so nekateri vidiki ekumenskih in medverskih gibanj, ki jih spodbujajo Združeni narodi, Vatikan, mnogi protestanti in voditelji vzhodne pravoslavne cerkve, v Svetem pismu jasno obsodeni in jih ne bi smeli spodbujati. Jezus je opozoril na tiste, ki *trdijo,* da mu sledijo, a bodo »zavajali mnoge« (Matej 24:4–5). Veliko ekumenizma je povezanega z odprtjem prvega pečata iz Razodetja 6:1–2, znanega tudi kot »beli jezdec« iz Razodetja (ki NI Jezus) in nečistnica iz Razodetja 17.

Tako kot Zaharija je tudi apostol Pavel učil, da se prava enotnost vere ne bo uresničila, dokler se Jezus *ne* vrne:

> [13] dokler vsi ne dosežemo enotnosti v veri in spoznanju Božjega Sina ter ne postanemo popoln človek, popolnoma zrel v polnosti samega Kristusa. (Efežanom 4:13, NJB)

Tisti, ki verjamejo, da ta enotnost pride pred Jezusovim povratkom, se motijo. Dejansko bo Jezus, ko se bo vrnil, moral uničiti enotnost narodov, ki se bodo združili proti Njemu:

> [11:15] Nato je sedmi angel zapiskal s trobento in v nebesih so se oglasili glasovi, ki so vzklikali: »Kraljestvo sveta je postalo kraljestvo našega Gospoda in njegovega Kristusa, in on bo kraljeval vekomaj.« [16] Dvainštirideset starešin, ki so sedeli na prestolih v Božji prisotnosti, so padli na obraz in se s čeli dotaknili tal, da bi častili Boga [17] s temi besedami: »Hvalimo te, Vsemogočni Gospod Bog, Tisti, ki si, Tisti, ki si bil, ker si prevzel svojo veliko moč in začel svoje vladanje. [18] Narodi so bili v nemiru, in zdaj je prišel čas za tvojo maščevanje, za sodbo mrtvih ter za nagrado tvojim služabnikom, prerokom, svetnikom in tistim, ki se bojijo tvojega imena, tako malim kot velikim. Prišel je čas, da uničiš tiste, ki uničujejo zemljo.« (Razodetje 11,15–18, NJB)

> [19:6] In slišal sem, kar se mi je zdelo kot glasovi ogromne množice, podobni šumenju oceana ali močnemu grmenju, ki so odgovarjali: »Aleluja! Začelo se je vladanje Gospoda, našega Vsemogočnega Boga; . . . [19] Potem sem videl zver, skupaj z vsemi kralji zemlje in njihovimi vojskami, zbrane, da bi se bojevali proti Jezdecu in

njegovi vojski. [20] A zver je bila ujeta, skupaj z lažnim prerokom, ki je v imenu zveri delal čudeže in s tem zavedel tiste, ki so sprejeli žig zverine, in tiste, ki so častili njen kip. Ti dva sta bila živa vržena v ognjeno jezero, kjer gori žveplo. [21] Vse ostale je ubil meč Jezdeca, ki je prišel iz njegovih ust, in vse ptice so se nasitile z njihovim mesom . . . [20:4] Potem sem videl prestole, na katere so se usedli, in jim je bila podeljena oblast, da sodijo. Videl sem duše vseh, ki so bili obglavljeni, ker so pričevali za Jezusa in oznanjali Božjo besedo, ter tistih, ki so se odrekli čaščenju zveri ali njenega kipa in niso sprejeli znamenja na čelu ali roki; oživeli so in kraljevali s Kristusom tisoč let. (Razodetje 19:6,19–21; 20:4, NJB)

Upoštevajte, da bo Jezus moral uničiti svetovne vojske, ki so se združile proti Njemu. Šele potem bosta On in svetniki prvega vstajenja vladali. Takrat bo nastala prava enotnost vere. Na žalost bodo mnogi poslušali lažne duhovnike, ki se zdijo dobri, a niso, kot je opozoril apostol Pavel (2 Korinčanom 11:14–15). Če bi več ljudi resnično razumelo Sveto pismo in evangelij Božjega kraljestva, bi se ob Jezusovem povratku proti Njemu borilo manj ljudi.

7. Zakaj Božje kraljestvo?

Čeprav se ljudje radi smatramo za tako pametne, je naše razumevanje omejeno, medtem ko je Božje »razumevanje neskončno« (Psalm 147:5).

Zato bo za popravo tega planeta potrebno Božje posredovanje.

Čeprav mnogi verujejo *v* Boga, velika večina ljudi ni pripravljena storiti tistega, kar On pravi, in živeti tako, kot *On* resnično narekuje. Upoštevajte naslednje:

> [8] »On ti je pokazal, človek, kaj je dobro; in kaj Gospod zahteva od tebe, razen da ravnaš pravično, da ljubiš usmiljenje in da hodiš ponižno s svojim Bogom?« (Mika 6:8)

Hoditi ponižno *z* Bogom ni nekaj, kar bi človeštvo resnično bilo pripravljeno storiti. Že od časov Adama in Eve (Prva Mojzesova knjiga 3:1–6) so se ljudje odločili, da se bodo zanašali na sebe in svoje prednostne naloge, ki so jim bile pomembnejše od Božjih, kljub Njegovim zapovedim (Druga Mojzesova knjiga 20:3–17).

Knjiga Pregovorov uči:

> [5] Zaupaj v Gospoda z vsem svojim srcem in ne opiraj se na svoj razum; [6] priznaj ga na vseh svojih poteh, in On bo usmerjal tvoje poti. [7] Ne bodi modri v svojih očeh; boj se Gospoda in se oddalji od zla. (Pregovori 3,5–7)

Vendar večina ljudi ne bo resnično zaupala v Boga z vsem srcem niti ne bo čakala, da jim On usmerja korake. Mnogi pravijo, da bodo storili, kar Bog hoče, a tega ne storijo. Človeštvo je zavedel Satan (Razodetje 12:9) in je podleglo poželenjem sveta ter »ponosu življenja« (1. Janezovo pismo 2:16).

Zato so si mnogi izmislili svoje lastne verske tradicije in posvetne vlade, ker menijo, da najbolje vedo. Vendar pa tega ne vedo (prim. Jeremija 10:23) in večina se tudi ne bo resnično pokesala.

Zato človeštvo potrebuje Božje kraljestvo (prim. Matej 24,21–22).

Razmislite o blagrovih

Ena najbolj znanih serij izjav, ki jih je podal Jezus, so bile blagrov, ki jih je izrekel v svoji *Pridigi na gori*.

Poglejte, kaj je med drugim rekel:

> [3] »Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo. [4] Blagor tistim, ki žalujejo, kajti ti bodo potolaženi. [5] Blagor krotkim, kajti ti bodo podedovali zemljo. [6] Blagor tistim, ki lačnijo in žejajo po pravičnosti, kajti ti bodo nasitjeni. [7] Blagor usmiljenim, kajti oni bodo usmiljeni. [8] Blagor čistim v srcu, kajti oni bodo videli Boga. [9] Blagor tistim, ki delajo mir, kajti oni bodo imenovani Božji sinovi. [10] Blagor tistim, ki so preganjani zaradi pravičnosti, kajti njihovo je nebeško kraljestvo. (Matej 5,3–10)

V Božjem kraljestvu (prim. Marko 4,30–31), ki ga Matej pogosto imenuje nebeško kraljestvo (prim. Matej 13,31), se bodo te blagoslovljene obljube izpolnile. V Božjem kraljestvu se bo izpolnila obljuba, da bodo krotki podedovali zemljo in da bodo čisti videli Boga. Veselite se dobre novice o blagoslovih v Božjem kraljestvu!

Božje poti so pravične

Resnica je, da je Bog ljubezen (1 Janez 4:8,16) in da Bog NI sebičen. Božji zakoni izražajo ljubezen do Boga in ljubezen do bližnjega (Marko 12:29–31; Jakob 2:8–11). Poti sveta so sebične in vodijo v smrt (Rimljani 8:6).

Upoštevajte, da Sveto pismo kaže, da pravi kristjani spoštujejo zapovedi:

> [1] Kdor veruje, da je Jezus Kristus, je rojen iz Boga, in vsak, ki ljubi Tistega, ki je rodil, ljubi tudi tistega, ki je rojen iz Njega. [2] Po tem spoznamo, da ljubimo Božje otroke, ko ljubimo Boga in izpolnjujemo Njegove zapovedi. [3] Kajti to je Božja ljubezen, da izpolnjujemo Njegove zapovedi. In Njegove zapovedi niso težke. (1 Janezovo pismo 5:1–3)

Vse Božje »zapovedi so pravičnost« (Psalm 119:172). Njegove poti so čiste (Titus 1:15). Na žalost so mnogi sprejeli različne oblike »brezpravnosti« in

se ne zavedajo, da Jezus NI prišel, da bi uničil zakon ali preroke, ampak da bi jih izpolnil (Matej 5:17), tako da je pojasnil njihov pravi pomen in jih razširil onkraj tega, kar so mnogi mislili (npr. Matej 5:21–28). Jezus je učil, da »kdor jih izpolnjuje in uči, bo imenovan velik v nebeškem kraljestvu« (Matej 5:19) (izraza »Božje kraljestvo« in »nebeško kraljestvo« sta medsebojno zamenljiva).

Sveto pismo uči, da je vera brez del mrtva (Jakob 2,17). Mnogi trdijo, da sledijo Jezusu, vendar ne verjamejo resnično v njegova učenja (Matej 7,21–23) in ga ne posnemajo, kakor bi morali (prim. 1 Korinčanom 11,1). »Greh je prekršitev zakona« (1. Janezovo pismo 3:4, KJV) in vsi so grešili (Pismo Rimljanom 3:23). Vendar Sveto pismo kaže, da bo usmiljenje zmagalo nad sodbo (Jakobovo pismo 2:13), saj ima Bog resnično načrt za vse (prim. Evangelij po Luku 3:6).

Človeške rešitve, ločene od Božjih poti, ne bodo delovale. V tisočletnem kraljestvu bo Jezus vladal z »železno palico« (Razodetje 19:15), dobro pa bo prevladalo, saj bodo ljudje živeli po Božji poti. **VSE svetovne težave obstajajo zato, ker se družbe tega sveta nočejo podrediti Bogu in Njegovi postavi**. Zgodovina kaže, da človeštvo ni sposobno rešiti družbenih težav:

> 6 Kajti misliti po mesu pomeni smrt, misliti po Duhu pa življenje in
> mir. 7 Mesni um je namreč sovražnik Bogu; ne podreja se namreč
> Božji postavi in se ji tudi ne more podrediti. 8 Torej tisti, ki živijo po
> mesu, ne morejo ugajati Bogu. (Rimljanom 8,6–8)

Kristjani se morajo osredotočiti na duhovno, in po pokori in krstu jim je v tem času podeljen Božji Duh, da to storijo (Rimljanom 8:9), kljub našim osebnim slabostim:

> 26 Saj vidite, bratje, kakšno je vaše poklicanost: ni veliko modrih po
> mesu, ni veliko mogočnih, ni veliko plemenitih, ki so poklicani. 27
> Ampak Bog je izbral neumne stvari sveta, da bi osramotil modre, in
> Bog je izbral šibke stvari sveta, da bi osramotil močne; 28 in Bog je
> izbral nizke stvari sveta in tiste, ki so prezirane, ter tiste, ki niso, da
> bi uničil tiste, ki so, 29 da se nobeno meso ne bi hvalilo v Njegovi
> prisotnosti. 30 Vi pa ste v Kristusu Jezusu, ki je za nas postal Božja
> modrost – in pravičnost , posvečenje in odkupitev – 31 da bi, kakor

je zapisano: »Kdor se hvali, naj se hvali v Gospodu.« (1 Korinčanom 1,26–31)

Kristjani naj se ponašajo z Božjim načrtom! Zdaj hodimo po veri (2 Korinčanom 5:7), z očmi usmerjenimi navzgor (Kološanom 3:2) v veri (Hebrejcem 11:6). Blagoslovljeni bomo, ker izpolnjujemo Božje zapovedi (Razodetje 22:14).

Zakaj evangelij o Božjem kraljestvu?

Protestanti imajo pogosto občutek, da so, ko so sprejeli Jezusa kot Odrešenika, že poiskali Božje kraljestvo. Rimski katoliki verjamejo, da so tisti, ki so bili krščeni, tudi kot dojenčki, vstopili v svojo cerkev kot v kraljestvo. Rimski in vzhodni pravoslavni katoliki pogosto menijo, da skozi zakramente in podobno iščejo Božje kraljestvo. Čeprav morajo biti kristjani krščeni, grško-rimski protestanti pogosto zrejo v svet, da bi rešili človeške težave. Pogosto so osredotočeni na zemeljsko (prim. Rimljanom 8,6–8).

Iskanje Božjega kraljestva na prvem mestu (Matej 6,33) mora biti za kristjane cilj za vse življenje. Cilj, da ne iščemo rešitev v svetu, ampak pri Bogu in po njegovih poteh. Dobra novica o Božjem kraljestvu spreminja naša življenja.

Sveto pismo pravi, da bodo kristjani vladali z Jezusom, a se zavedate, da to pomeni, da bodo pravi kristjani dejansko vladali mestom? Jezus je učil:

> 12 »Nek plemič je odšel v daljno deželo, da bi prevzel kraljestvo in se vrnil. 13 Poklical je torej deset svojih služabnikov, jim izročil deset min in jim rekel: ›Trgujte, dokler se ne vrnem.‹ 14 Toda njegovi meščani so ga sovražili in za njim poslali delegacijo, rekoč: ›Ne želimo, da ta človek vlada nad nami.‹
>
> 15 »In tako se je zgodilo, da je, ko se je vrnil, potem ko je prevzel
>
> kraljestvo, je ukazal, naj pokličejo tiste služabnike, ki jim je dal denar, da bi izvedel, koliko je vsak od njih zaslužil s trgovanjem. 16 Tedaj je prišel prvi in rekel: ›Gospod, tvoja mina je prinesla deset min.‹ 17 In rekel mu je: »Dobro si storil, dober služabnik; ker si bil zvest v malem, imej oblast nad desetimi mesti.« 18 Prišel je tudi

drugi, in rekel: »Gospod, tvoja mina je prinesla pet min.« [19] Tudi njemu je rekel: »Tudi ti bodi nad petimi mesti.« (Luka 19,12–19)

Bodite zvesti v tistem malem, kar imate zdaj. Kristjani bodo imeli priložnost vladati nad pravimi mesti v pravem kraljestvu. Jezus je tudi rekel: »Moja nagrada je pri meni, da bom vsakemu dal po njegovem delu« (Razodetje 22:12). Bog ima načrt (Job 14,15) in mesto (Janez 14,2) za tiste, ki se bodo resnično odzvali Njemu (Janez 6,44; Razodetje 17,14). Božje kraljestvo je resnično in ti lahko postaneš del njega!

Na začetku leta 2016 je revija *Science* objavila članek z naslovom »Moč množic«, ki je nakazoval, da bi umetna inteligenca in množično sodelovanje lahko rešili »zlošne probleme«, s katerimi se sooča človeštvo. Vendar pa članek ni razumel, kaj sploh je zlo, kaj šele, kako ga rešiti. Kasnejši prihod programov umetne inteligence zagotovo ni rešil svetovnih problemov.

Sodelovanje, če ne sledi pravi Božji poti, je v 21. stoletju obsojeno na neuspeh, tako kot je bilo po Veliki potopi, ko je človeštvo sodelovalo pri gradnji neuspešnega Babilonskega stolpa (Prva Mojzesova knjiga 11:1–9).

Težave v svetu, na primer na Bližnjem vzhodu (kljub pričakovanim začasnim koristim, npr. Daniel 9:27a; 1 Tesaloničanom 5:3), ljudje ne bodo rešili – potrebujemo mir Božjega kraljestva (Rimljanom 14:17).

Težave mednarodnega terorizma, kljub pričakovanim koristim, ne bodo rešene (prim. Ezekiel 21:12) s strani tistih, ki so zavedeni v Združenih narodih (prim. Razodetje 12:9) – potrebujemo radost in tolažbo Božjega kraljestva.

Problemi okolja se NE bodo rešili z mednarodnim sodelovanjem, saj bodo narodi sveta pomagali uničiti zemljo (Razodetje 11:18), ampak jih bo rešilo Božje kraljestvo.

Vprašanja spolne nemoralnosti, splava in prodaje človeških telesnih delov ne bodo rešena s strani ZDA (prim. Razodetje 18:13), ampak s strani Božjega kraljestva.

Ogromnega dolga, ki ga imajo ZDA, Velika Britanija in številne druge države, ne bo mogoče rešiti z mednarodnim posredovanjem, ampak na koncu (po uničenju po Habakuku 2:6–8) z Božjim kraljestvom.

Neznanje in napačno izobraževanje ne bosta rešena z Združenimi narodi – potrebujemo Božje kraljestvo. Verski spori ne bodo resnično rešeni z nobenim ekumenskim ali medverskim gibanjem, ki se strinja z odrešitvijo brez pravega Jezusa iz Svetega pisma. Greh je PROBLEM v svetu in zato potrebujemo Jezusovo žrtev in njegovo vrnitev v Božjem kraljestvu. Sodobna medicinska znanost nima vseh odgovorov za človeško zdravje – potrebujemo Božje kraljestvo.

Problemov lakote ne bodo rešili gensko spremenjeni organizmi, ki zaradi potencialnih obsežnih izpadov pridelka izpostavljajo dele sveta nevarnosti lakote – potrebujemo Božje kraljestvo.

Množična revščina v delih Afrike, Azije in drugod, ki sicer začasno izkorišča koristi »Babilona« v zadnjih časih (prim. Razodetje 18,1–19), ne bo rešila problema revščine – potrebujemo Božje kraljestvo. Predstava, da lahko človeštvo brez Jezusa ustvari utopijo v tem »sedanjem zlobnem času«, je lažno evangelij (Gal 1,3–10). Potrebujemo Božje kraljestvo.

Tisočletna faza Božjega kraljestva je dobesedno kraljestvo, ki bo vzpostavljeno na zemlji. Temeljilo bo na Božjih zakonih ljubezni, na čelu pa mu bo stal ljubeči Bog. Svetniki bodo tisoč let vladali skupaj s Kristusom (Razodetje 5:10; 20:4–6). To kraljestvo bo vključevalo tiste, ki resnično pripadajo Božji cerkvi, vendar noben svetopisemski odlomek ne navaja, da je Božje kraljestvo dejansko Cerkev (rimskokatoliška ali katera koli druga). Rimskokatoliška cerkev se je uprla nauku o tisočletju, kasneje pa se bo še močneje uprla biblijskemu evangelijskemu sporočilu, ko se bomo približevali koncu. To bo verjetno deležno znatne medijske pozornosti, kar bo morda pripomoglo k izpolnitvi Mateja 24:14.

V svoji končni fazi bo Božje kraljestvo vključevalo »Novo Jeruzalem, ki prihaja iz nebes od Boga« (Razodetje 21:2), in njegova rast ne bo imela konca. Ne bo več nepravičnosti, ne bo več žalosti in ne bo več smrti.

Pridigovanje in razumevanje evangelija o Božjem kraljestvu je pomembna tema Svetega pisma. O njem so poučevali pisci Stare zaveze. O njem so poučevali Jezus, Pavel in Janez. O njem je poučevala najstarejša »krščanska« pridiga, ki se je ohranila zunaj Nove zaveze. O njem so poučevali krščanski voditelji iz začetka 2. stoletja, kot sta Polikarp in Melit. Mi v Cerkvi Boga »*Continuing* « o njem poučujemo še danes. Spomnite se, da je Božje kraljestvo prva tema, o kateri je Jezus po Svetem pismu pridigal (Marko 1:14–15). O tem je pridigal tudi po svojem vstajenju (Apostolska dela 1:3) – in to je tisto, kar bi morali kristjani iskati najprej (Matej 6:33).

Evangelij ne govori le o življenju in smrti Jezusa. Poudarek evangelija, ki so ga poučevali Jezus in njegovi učenci, je bil na prihodnjem Božjem kraljestvu. Evangelij o kraljestvu vključuje odrešitev skozi Kristusa, vključuje pa tudi poučevanje o koncu človeških vlad (Razodetje 11:15).

Ne pozabite, Jezus je učil, da konec ne bo prišel, dokler ne bo evangelij o kraljestvu oznanjen svetu kot pričevanje vsem narodom (Matej 24:14). In to oznanjevanje se dogaja prav zdaj. Bi radi sodelovali pri podpiranju tega zadnjega dela v času konca?

Dobra novica je, da **je Božje kraljestvo rešitev za težave, s katerimi se sooča človeštvo**. Vendar večina tega NE želi podpreti, niti slišati, niti verjeti v resničnost tega. Božje kraljestvo je večno (Matej 6:13), medtem ko »ta svet mineva« (1. Korinčanom 7:31).

Oznanjevanje resničnega evangelija o Božjem kraljestvu je nekaj, kar mi v Cerkvi Boga, ki *nadaljuje* delo, jemljemo resno. Prizadevamo si poučevati vse, kar uči Sveto pismo (Matej 28:19–20), vključno z Božjim kraljestvom (Matej 24:14). Medtem ko čakamo na to kraljestvo, se moramo učiti in slediti Božjim potem ter tolažiti druge, ki želijo verjeti v resnico.

Ali ne bi morali podpreti oznanjevanja evangelija o prihajajočem Božjem kraljestvu? Ali boste verjeli evangeliju o Božjem kraljestvu?

Nadaljevanje Cerkve Boga
(Continuing Church of God)

The USA mailing address of the *Continuing* Church of God is P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA; website www.ccog.org.

Spletne strani Cerkve Boga, *ki nadaljuje* (CCOG)

CCOG.ASIA Ta spletna stran je namenjena Aziji.
CCOG.IN Ta spletna stran je namenjena tistim z indijskim poreklom.
CCOG.EU Ta spletna stran je namenjena Evropi.
CCOG.NZ Ta spletna stran je namenjena Novi Zelandiji in drugim z britanskim poreklom.
CCOG.ORG To je glavna spletna stran Cerkve Boga, *ki nadaljuje delo*. Namenjena je ljudem na vseh celinah. Vsebuje članke, povezave in videoposnetke.
CCOGCANADA.CA Ta spletna stran je namenjena prebivalcem Kanade.
CCOGAfrica.ORG Ta spletna stran je namenjena ljudem v Afriki.
CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. To je spletna stran Cerkve Boga *v nadaljevanju* v španščini.
PNIND.PH Patuloy na Iglesya ng Diyos. To je filipinska spletna stran Cerkve Boga, *ki nadaljuje delo*. Vsebuje informacije v angleščini in tagalogu.

Spletne strani z novicami in zgodovino

COGWRITER.COM Ta spletna stran je pomembno orodje za oznanjevanje in vsebuje novice, doktrino, zgodovinske članke, videoposnetke ter najnovejše informacije o preroških sporočilih.
CHURCHHISTORYBOOK.COM To je spletna stran z enostavnim imenom, ki vsebuje članke in informacije o zgodovini Cerkve.
BIBLENEWSPROPHECY.NET To je spletna stran spletnega radia v angleščini, ki pokriva novice in svetopisemske teme. BNPI.NET je na voljo v več jezikih.

Videokanali na YouTube in BitChute za pridige in kratke pridige

Kanal **BibleNewsProphecy**. Videoposnetki kratkih pridig CCOG.
Kanal **CCOGAfrica**. Sporočila CCOG v afriških jezikih.
Kanal **CCOG Animations** za poučevanje o različnih vidikih krščanskega verovanja.
Kanal **CDLIDDSermones** ponuja sporočila v španščini.
Kanal **ContinuingCOG**. Video pridige CCOG.

Na fotografiji spodaj so prikazane nekatere od redkih preostalih opek (in nekaj kasneje dodanih) stavbe v Jeruzalemu, ki je včasih znana kot Cenakelj, a jo je bolje opisati kot Božjo cerkev na zahodnem hribu Jeruzalema (danes imenovanem gora Sion):

Domneva se, da je to bilo mesto, kjer je stala morda najzgodnejša prava krščanska cerkvena stavba. Stavba, v kateri bi se pridigalo Jezusovo »evangelij o Božjem kraljestvu«. To je bila stavba v Jeruzalemu, v kateri so poučevali evangelij o Božjem kraljestvu.

Zato se tudi neprestano zahvaljujemo Bogu, ker … ste, bratje, postali posnemovalci Božjih cerkva v Judeji, ki so v Kristusu Jezusu. (1 Tesaloničanom 2,13–14)

Borite se vneto za vero, ki je bila enkrat za vselej izročena svetnikom. (Judov pismo 3)

On (Jezus) jim je rekel: »Moram oznanjati Božje kraljestvo tudi drugim mestom, ker sem bil za to poslan.« (Luka 4,43)

Iščite pa Božje kraljestvo, in vse to vam bo dodano. Ne bojte se, majhna čreda, kajti vašemu Očetu je v veselje, da vam da kraljestvo. (Luka 12,31–32)

In to evangelij o kraljestvu se bo oznanjalo po vsem svetu v pričevanje vsem narodom, in potem bo prišel konec. (Matej 24:14)